

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ..... Δραχμὰς 7.50
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ..... Φρ. Χρ. 8

Διαχειριστής: Σ. ΒΕΛΛΗΣ

ΕΤΟΣ Δ' — ΑΡΙΘΜΟΣ 126

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ Λ. 10

Διὰ πᾶσαν αἰτησίαν:

“ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ”, ΑΘΗΝΑΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Μαρτίου 1909.

Ἡ «ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ» διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἐπιβλεψιν καὶ τὸν ἔλεγχον δωδεκαμελοῦς συμβουλίου ἐκ δικηγόρων ἐν Ἀθήναις.

Ἐπόπται τῆς ἔλης καὶ ὑπεύθυνοι

ΠΕΤΡΟΣ ΘΗΒΑΙΟΣ

Π. ΛΑΓΟΠΑΤΗΣ—Ε. ΚΟΥΛΟΥΜΒΑΚΗΣ—Α. ΜΠΟΥΚΡΑΣ

Δικηγόροι ἐν Ἀθήναις

Ἐξεδόθη ὑπὸ τῆς «Δικαιοσύνης» εἰς ἰδιαίτερον μικροῦ σχήματος τομίδιον ὁ περὶ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΝΟΜΟΣ μετὰ τοῦ σχετικοῦ Ἐκτελεστικοῦ διατάγματος καὶ τῶν συναφῶν ἀρθρῶν τοῦ Ποιν. Νόμου, τῆς Ποιν. Δικονομίας καὶ τοῦ Ὁργανισμοῦ ὧν δικαστηρίων. Πωλεῖται ἀντὶ λεπτῶν 50 εἰς τὰ κυριώτερα Ἀθηναῖκά βιβλιοπωλεῖα, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις εἰς τὰ Ὑποπρακτορεῖα τῶν Ἐφημερίδων.

ΤΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ

ΤΩΝ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ

Ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ ἡμῶν ἀνεγράψαμεν τὰ ὀνόματα τῶν ἀποτελεσάντων τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ «Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν». Σήμερον ἀναγράφομεν τὰ ὀνόματα τῶν ἀποτελεσάντων τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις Συλλόγων, ὡς ἐπίσημως ἀνεκοινώθησαν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης, κατ' ἀντιγραφὴν τοῦ καταρτισθέντος ἐν αὐτῷ καταλόγου.

Δικηγορικός Σύλλογος Χαλκίδος.

Ἐμμ. Στεφανίδης, Πρόεδρος, Ἀλ. Οἰκονόμου, Ἀντιπρόεδρος, Παναγ. Ταμβακίδης, Γραμματεὺς, Γεώργ. Χατζηκωνσταντῆς, Ταμίας. Ἰωάν. Ροῦντιος, Ἀντ. Νάνος, Κων. Σκουρογιάννης, Κων. Σημιτζῆς καὶ Μιχ. Παπαχατζῆς Σύμβουλοι.

Δικηγορικός Σύλλογος Σύρου.

Κ. Σαλαμπάσης, Πρόεδρος, Μιχ. Ναυτῆς, Ἀντιπρόεδρος, Γεώργ. Ἐξαρχόπουλος, Γραμματεὺς, Ἐμμ. Βαφίας, Ταμίας. Ἐμμ. Βαρδάκας, Ν. Καμπάνης καὶ Ν. Φυλῆνης Σύμβουλοι.

Δικηγορικός Σύλλογος Λαμίας.

Δημ. Σφήμας, Πρόεδρος, Ἰωάν. Τσιριμώκος, Ἀντιπρόεδρος, Στεφ. Σωμμαρίπας, Γραμματεὺς, Νικ. Μανρίκας, Ταμίας. Ἀλεξ. Παπαθανασίου, Μιχ. Κολώνιας καὶ Δημ. Μαχαιρᾶς Σύμβουλοι.

Δικηγορικός Σύλλογος Ἀμφίσης.

Ἀνδρέας Μαυρίδης, Πρόεδρος, Κων. Λοιδωρῆς, Ἀντιπρόεδρος, Δημ. Ταρσῆς, Γραμματεὺς, Ἰωάν. Ξηρὸς, Ταμίας. Νικ. Λεοτολῆς, Λουκ. Παπαστάθης καὶ Κων. Ἀσημακόπουλος Σύμβουλοι.

Δικηγορικός Σύλλογος Λεβαδείας.

Παν. Χέβας, Πρόεδρος, Βασ. Κυρέλλος, Ἀντιπρόεδρος, Ἀθ. Μπαλωμένος, Γραμματεὺς, Ἀναστ. Κυριαζῆς, Ταμίας. Κων. Εὐριπαιῖος, Νικ. Σπηλιώτης καὶ Κίμων Στάϊκος Σύμβουλοι.

Δικηγορικός Σύλλογος Ναυπλίου.

Γεωρ. Νέζος, Πρόεδρος, Ἰωάν. Γιαννόπουλος, Ἀντιπρόεδρος, Ἰωάν. Τερζάκης, Γραμματεὺς, Ἰωάν. Ἡλιόπουλος, Ταμίας. Α. Πολίτης, Α. Καμαριώτης, Χρ. Γεωργαλᾶς, Γεωρ. Αἰγδας, Γεωρ. Μηραῖος, Δημ. Βαρδουγιάννης, Ἀγαμ. Φυκιάτης καὶ Γεωρ. Μουτζουρίδης Σύμβουλοι.

Δικηγορικός Σύλλογος Κορίνθου.

Ν. Σακελλαρίου, Πρόεδρος, Δημ. Εὐδήης, Ἀντιπρόεδρος, Σπυρ. Ἡλιόπουλος, Γραμματεὺς, Γεώργιος Καλλέρης, Τα-

μίας. Χαρ. Χριστόπουλος, Δημ. Κανιάρης, Λουδ. Σγουρός, Ἰω. Καρβούνης, καὶ Βασ. Κρίγκουρας Σύμβουλοι.

Δικηγορικός Σύλλογος Τριπόλεως.

Γεώργιος Ροῦλός, Πρόεδρος, Ἀντών. Ἀντωνιάδης, Ἀντιπρόεδρος, Θεόδ. Παπαγιαννόπουλος, Γραμματεὺς, Γεωργ. Βεϊκόπουλος, Ταμίας. Ἀθαν. Παπαθαλασσινός, Ἰωάν. Ἀρβανίτης, Κων. Δημητρακόπουλος, Ἰω. Καρακίης καὶ Κωνστ. Παπακωνσταντίνου, Σύμβουλοι.

Δικηγορικός Σύλλογος Καλαμῶν.

Νικόλ. Καραγιάννης, Πρόεδρος, Δημ. Παπαδόπουλος, Ἀντιπρόεδρος, Παν. Σάλλμας, Γραμματεὺς, Ἰωάν. Μεντζελόπουλος, Ταμίας. Χριστόδουλος Δικαῖος, Γεώρ. Θεοδωρέας, Εὐστ. Μπαρδόπουλος, Ἀθαν. Κανᾶς καὶ Βασ. Κωστόπουλος Σύμβουλοι.

Δικηγορικός Σύλλογος Σπάρτης.

Σπυρ. Λούλος, Πρόεδρος, Ἰωάν. Κυρούσης, Ἀντιπρόεδρος, Εὐάγ. Καρελλᾶς, Γραμματεὺς, Γεώρ. Ἰατροῖδης, Ταμίας. Χρ. Μυλωνάκος, Θεόδ. Ζερβέας καὶ Νικ. Σταϊκόπουλος, Σύμβουλοι.

Δικηγορικός Σύλλογος Κυπαρισσίας.

Π. Ἰατροῦπουλος, Πρόεδρος, Γ. Κακαβᾶς, Ἀντιπρόεδρος, Ι. Παπαγιαννόπουλος, Γραμματεὺς, Γ. Μιχαλόπουλος, Ταμίας. Π. Κασίμης, Π. Μελισσηνός, καὶ Α. Κοκκέβης, Σύμβουλοι.

Δικηγορικός Σύλλογος Γυθείου.

Γεώρ. Κορφαῖτης, Πρόεδρος, Π. Α. Πειροπούλακης, Ἀντιπρόεδρος, Νικ. Γ. Μαντζᾶκος, Γραμματεὺς, Νικ. Ξηνητᾶκος, Ταμίας, Ἰωάν. Σκυφᾶκος, Σύμβουλος.

Δικηγορικός Σύλλογος Πατρῶν.

Ἀνδρέας Σωτηρόπουλος, Πρόεδρος, Δημ. Σταυρόπουλος, Ἀντιπρόεδρος, Νικ. Λέκκας, Γραμματεὺς, Νικ. Σολιώτης, Ταμίας. Νικ. Κορούλλος, Φώτ. Σχίτσας, Ἰωάν. Τσεριτίδης, Γεώρ. Ἀργυρόπουλος καὶ Ἀρ. Ζωγράφος, Σύμβουλοι.

Σ. Δ. Ἀν ἐξελέγησαν καὶ ποῖοι ἐξελέγησαν οἱ ἐξ ὑπολειπόμενοι Σύμβουλοι τοῦ «Δικηγορικοῦ Συλλόγου Πατρῶν» δὲν ἀνεκοινώθη ἀκόμη ἐπίσημως εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης.

Δικηγορικός Σύλλογος Πύργου.

Θεόδ. Παπαγιαννοῦ, Πρόεδρος, Νικ. Μπαρλαμᾶς, Ἀντιπρόεδρος, Κων. Χρυσανθακόπουλος, Γραμματεὺς, Χαρ. Ἀγερινός, Ταμίας. Εὐθ. Καρανικολός, Νικ. Συριόπουλος, Κων. Χρονόπουλος, Λιον. Πετραλιάς καὶ Κων. Βαχαρίας, Σύμβουλοι.

Δικηγορικός Σύλλογος Μεσολογγίου.

Ἀθαν. Τριγώνης, Πρόεδρος, Παν. Στάϊκος, Ἀντιπρόεδρος, Δημ. Λουῖρος, Γραμματεὺς, Πέτρο. Κοιτοδημόπουλος, Ταμίας. Νικ. Χρυσόγελος, Βασ. Καραπάνος, Κων. Ἀλεξίου, Ἰωάν. Ἀκριδάς καὶ Σπυρ. Ἀρτῆς, Σύμβουλοι.

Δικηγορικός Σύλλογος Εὐρυτανίας.

Τῶν ἀποτελούντων αὐτὸν δικηγόρων ὄντων ὀλιγωτέρων τῶν δεκαπέντε (15) ἐξελέγη κατὰ τὸν νόμον μόνον Πρόεδρος, ὁ κ. Θεοφ. Θεοδωρόπουλος.

Δικηγορικός Σύλλογος Ζακύνθου.

Ἰωάν. Τρίκαρδος, Πρόεδρος, Π. Μουζάκης, Ἀντιπρόεδρος, Διον. Δάσης, Γραμματεὺς, Ἀρ. Σιγοῦρος, Ταμίας, Νικ. Καυοκέφαλος, Σύμβουλος.

Δικηγορικός Σύλλογος Λευκάδος.

Γεώρ. Στεφανίτης, Πρόεδρος, Πάνος Ζουλίτος, Ἀντιπρόεδρος, Ἰωάν. Μανιάκης, Γραμματεὺς, Ν. Σίδερης, Ταμίας. Ἰωάν. Κατηφόρης, Σπ. Βλαντῆς καὶ Ἰωάν. Τριανταφύλλης Σύμβουλοι.

Δικηγορικός Σύλλογος Κερκύρας.

Σπ. Λάσκαρις, Πρόεδρος, Σ. Χαντζᾶρης, Ἀντιπρόεδρος, Π. Γιατόπουλος, Γραμματεὺς, Μ. Μάνεσης, Ταμίας. Χ. Βλαχόπουλος, Π. Παπαμάρκος, Γ. Σκάρπας, καὶ Α. Λαμασκηνός Σύμβουλοι.

Διὰ τὴν θέσιν τοῦ πέμπτου συμβούλου θὰ ἐνεργηθῇ ἐκτὴ ἐπαναληπτικὴ ἐκλογή αὐρίου.

Δικηγορικός Σύλλογος Ἀργοσατολίου.

Νικ. Βαλομαμάκης, Πρόεδρος, Διον. Σπινέλης, Ἀντιπρόεδρος, Π. Ἄννης Καβαλλιεράτος, Γραμματεὺς, Γ. Βιλάνδας, Ταμίας. Ν. Μαυροκέφαλος, Γεωρ. Δελλαπόρτας, καὶ Κ. Γεράκης Σύμβουλοι.

Δικηγορικός Σύλλογος Ἀρτῆς.

Τῶν ἀποτελούντων αὐτὸν δικηγόρων ὄντων ὀλιγωτέρων τῶν δεκαπέντε (15) ἐξελέγη μόνον Πρόεδρος κατὰ τὸν νόμον, ὁ κ. Κ. Κατσαδήμας.

Δικηγορικός Σύλλογος Λαρίσης.

Λεων. Ἀγαγνώσιον, Πρόεδρος, Ἀν. Ζαβιτσᾶνος, Ἀντιπρόεδρος, Γεώρ. Μαργέλλος, Γραμματεὺς, Βασ. Μουλούλης, Ταμίας. Κων. Κομίτσας, Δημ. Στρομπούλης, Νικ. Γαργάλας, Μιλ. Ζαζίμπας καὶ Δημ. Γαλανίδης, Σύμβουλοι.

Δικηγορικός Σύλλογος Βόλου.

Νικόλ. Δημητριάδης, Πρόεδρος, Χρ. Λεούσης, Ἀντιπρόεδρος, Γεώργ. Λιβανός, Γραμματεὺς, Νικ. Ζαροῦλης, Ταμίας. Ἀλκιβιάδης Παπαθανασίου, Νικ. Παπαϊωάννου, Ἀλκιβ. Νικολαΐδης, Κων. Χρυσοχοῦδης καὶ Ρήγας Κωνσταντινίδης, Σύμβουλοι.

Δικηγορικός Σύλλογος Τρικκάλων.

Ἰωάν. Κωτίκας, Πρόεδρος, Ἀντ. Τσιλίρας, Ἀντιπρόεδρος, Δημ. Βλαχάβας, Γραμματεὺς, Ἰωάν. Παπαδημητρίου, Ταμίας. Κων. Παπαβάσος, Χρ. Κουσκουλέκας καὶ Ἀπ. Μπάρδας Σύμβουλοι.

Δικηγορικός Σύλλογος Καρδίτσας.

Αἰμίλιος Τσαμαγκίδης, Πρόεδρος, Πανσανίας Ζωγλοπίτης, Ἀντιπρόεδρος, Ἀργύριος Κωτούλας, Γραμματεὺς, Ἀθαν. Ἐδαγγελόπουλος, Ταμίας. Χρ. Ἀλλαμανῆς, Λάμπρος Κατσάρος, καὶ Ἀθ. Βαβυλόπουλος, Σύμβουλοι.

ΣΠΕΥΣΩΜΕΝ ΒΡΑΔΕΩΣ

Ὁ προορισμὸς τῶν δικηγορικῶν Συλλόγων οὔτε ρητῶς ἀναγράφεται ἐν ταῖς ἀφηρημέναις ὅλως διατάξεσι τοῦ σχετικοῦ νόμου, ἀλλ' ἀκριβῶς διὰ τοῦτο οὔτε περιορίζεται ἐξ αὐτῶν. Ἡ «Δικαιοσύνη» πρώτη πλειοδοτοῦσα εἰς πᾶσαν αἰσιοδοξίαν ἐστῆριξε τὸς ἐπιπέδους εἰς τὸ νέον δικηγορικὸν καθεστὸς καὶ τὴν μέριμναν περὶ τῆς ἀξιοπρεπειᾶς τῶν δικηγόρων καὶ τοῦ πρὸς αὐτοὺς ὀφειλομένου σεβασμοῦ. Ἡτις πρώτη ἀναγράφεται εἰς τὰ ἔργα τῶν συλλόγων, ἐθεώρησεν οὐχὶ τερατίζουσαν τὸν σκοπὸν αὐτῶν, ἀλλὰ μέσον μόνον, δι' οὗ θὰ δυνηθῶσιν ἀντιλοῦντες τὸ κύρος ἐκ τῶν ἰδίων πράξεων νὰ ἐνασκήσωσιν ἐνεργότερον καὶ ἀποτελεσματικῶς τὴν ἐπιβολὴν αὐτῶν, ἀποκαθιστάμενοι αὐτοὶ ἀληθεῖς φρουροὶ τῶν νόμων καὶ τοῦ δημοσίου συμφέροντος φυλακτῆρες, συνεισφέροντες ἅμα καὶ τὰ ἐπιστημονικὰ αὐτῶν φῶτα ἐν τῷ νομοθετικῷ ἔργῳ, τὸ ὅποιον τό γε νῦν φέρει ἐκτυπον τὴν σφραγίδα πρωτογενοῦς ἐμπειρίας καὶ ἐπικινδύνου πειραματισμοῦ. Ἡ νομοθετικὴ ὀργάνωσις εἰς σωματεῖον τῶν μάλλον κοινωνικῶς καὶ πολιτικῶς ἐπιλέκτων, οἵτινες ἐκ τῆς εἰδικῆς αὐτῶν μορφώσεως καὶ τῆς ἐπαγγελματικῆς συνηθείας ὑπὲρ πάντα ἄλλον ἔχουσι τὸ πνεῦμα τῆς πειθαρχίας καὶ τῆς συζητικότητος, παρέχει ἀρκούσαν δύναμιν, ἥς ἢ λελογισμένη ἐνάσκησις τάχιστα θὰ ἀγάγη εἰς περιωπὴν κύρους καὶ ἐπιβολῆς τοὺς δικηγορικοὺς Συλλόγους καὶ εἰς πραγμάτων τοῦ ἀγράφου, ἀλλὰ μεγάλου αὐτῶν ἔργου.

Ἡ ἐσπευσμένη καὶ ἄκαιρος ἐπέμβασις ἐν τῇ λειτουργίᾳ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν νόμων δύναται νὰ ἐκθέσῃ εἰς τὴν ὑπόνοιαν καταχρήσεως τῆς ἰδίας δυνάμεως, ἐνθ' καὶ τῶν ἀνεγνωρισμένων δικαιωμάτων ἢ ζηλότυπος καὶ προκλητικὴ διεκδικησις κλονίζει ἐπαισθητῶς τὴν σοβαρότητα τῶν δικηγορικῶν σωματείων δυναμένη νὰ προκαλέσῃ ἐμφανεστέραν πᾶσαν ἀντίδρασιν, πολλαχῶθεν ἴσως καὶ νῦν ὑπάρχουσαν, ἀλλὰ λαμβάνουσαν.

Πρὸ παντὸς πρέπει νὰ ἔχωμεν καλῶς ὑπ' ὄψιν, ὅτι τοὺς εὐεργετικὸς καρποὺς δὲν θὰ συγκομίσωμεν ἢ ἀφοῦ ἐπὶ μακρὸν διὰ σὺμφρονος πολιτείας ριζωθῶμεν ἐν τῇ κοινῇ συνειδήσει, κατανοήσωμεν δὲ καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ τὴν ἔκτασιν τῶν δικαιωμάτων, ὅσα ἢ νομοθετικὴ ἀναγνώρισις τῶν δικηγορικῶν σωματείων ὡς πολιτικῶν παραγόντων παρέχει.

Ἡ σύστασις μόνη τῶν συλλόγων, οὔτε

τά συγκροτούμενα αὐτοὺς μέλη ὡς διὰ μαγικῆς ράβδου δύναται νὰ βελτιώσῃ, ἂν που νῦν σφάλλωνται, καὶ ν' ἀναστηλώσῃ εἰς τὸ ὕψος τῆς περιωπῆς, πρὸς ἣν πιθανῶς μακρόθεν τῶς ἠτένιζον, ἀλλ' οὔτε ἐτέρωθεν νὰ μεταβάλλῃ τὰς ἐκτρεπομένας δημοσίας ἀρχὰς εἰς νομοταγεῖς καὶ εὐσυνειδήτους διὰ τὴν ἐπ' αὐτῶν ἀγρυπνον ἐποπτεῖαν τῶν συλλόγων.

Εἰς τὰς σκέψεις ταύτας προήχθημεν ἐκ τοῦ μέτρου τοῦ δικηγορικοῦ συλλόγου Πύργου, ὅστις ἐνόμισε προσήκον ἅμα τῇ συστάσει τοῦ ν' ἀπευθύνῃ διάγγελμα πρὸς τοὺς πολίτας καλῶν αὐτοὺς νὰ ἀπευθύνωνται πρὸς τὸν σύλλογον διὰ πᾶσαν ὑπερβασίαν πάσης ἀρχῆς.

Δὲν μᾶς λανθάνει, ὅτι ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις ἰδίᾳ ἢ συναλλαγῇ μαίνεται καὶ πᾶσα τοῦ κράτους ἐξουσία ὑποκατεστάθη εἰς τὴν αὐθαίρεσιν τῶν ἰσχυρῶν. Ἴσως μάλιστα εἰς τὴν ὑπερβολὴν ἐνὸς τοιούτου παραλυτικοῦ καθεστώτος ὀφείλεται καὶ ἡ πανταχόθεν ἐξαγγελιομένη ἐξέγερσις ὁμάδων καὶ σωματείων καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ διάδημα τοῦ δικηγορικοῦ συλλόγου ἐν Πύργῳ δύναται ν' ἀνεύρῃ πλείστα καὶ βασίμους δικαιολογίας ἐκ τῶν πραγμάτων.

Ἐφ' ὅσον οὐχ' ἦττον αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ τὸ μέτρον τοῦτο ἠδύνατο νὰ θεωρηθῇ ὑπερβασία, εὐκαίον ἦθελεν εἶσθαι νὰ μὴ παρείχεται ἐκείθεν ἡ ἀφορμὴ εἰς δυσμενῆ σχόλια δυνάμενα ἀπὸ τῶν πρώτων βημάτων νὰ σαλεύσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην πολιτῶν καὶ πολιτείας. Τοσοῦτῃ δὲ μᾶλλον ἠδυνάμεθα ν' ἀξιώσωμεν μᾶλλον περισκελιμένην τὴν ἐνέργειαν τοῦ ἐν λόγῳ συλλόγου, ὅσον διότι αὕτη εἶνε ἐστερημένη καὶ σκοπιμότητος κἂν. Ἄν οἱ πολῖται ἀδικῶνται ὑπὸ τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας, οἱ δικηγόροι ἔχουσιν ἐκ τοῦ νόμου πλείστα δικαιώματα καὶ δύναται νὰ ἐνασκήσῃσιν αὐτὰ εἰς προστασίαν ἀδικουμένου πολίτου, προστατευόμενοι καὶ ἐνισχυόμενοι ὑπὸ τῶν δικηγ. συλλόγων, εἰς οὓς ἀνήκουσιν, ἔνα ἢ νόμιμος αὐτῶν παρέμβασις γένηται σεβαστῇ πρὸς ἀποκατάστασιν τοῦ δικαίου.

Ἄν δὲ ἀδικῶσιν αἱ ἄλλαι ἐξουσίαι τοῦ Κράτους, τὸ δικαίωμα τοῦ ἀναφέρεσθαι ἀναγράφεται εἰς τὰ θεμελιώδη δίκαια τοῦ πολίτου, τοῦ ὁποίου καὶ πάλιν προστατικῆς δύναται νὰ ἐπέμβῃ ὁ δικηγόρος, ὅστις ἐν νομίμῳ δικαιοδοσίᾳ δικαιούται πάντας νὰ ἐλέγξῃ, οὐδένα ἐν τῇ νομίμῳ ἐνασκήσει τοῦ ἔργου τούτου ἀναγνωρίζων περιορισμόν. Οἱ δικηγορικοὶ σύλλογοι δικαιούται γενικώτερον ν' ἀφορῶσιν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν νόμων καταδεικνύοντες τὰ ἐν αὐτοῖς ἐνυπάρχοντα σφάλματα καὶ τὰς ἀτελείας, ὅσας ἢ πείρα ἤθελε καταδείξει.

Ἄλλ' ἢ συγκέντρωσις τῶν δικαιωμάτων καὶ καθηκόντων τῶν καθ' ἕκαστα δικηγόρων εἰς τοὺς δικηγορικοὺς συλλόγους εἶνε κατωτέρα τῆς ἀποστολῆς αὐτῶν, ἐνῷ ἐτέρωθεν δὲν εἶνε ἀπολύτως συνεπῆς εἰς τὰς ὑποχρεώσεις τῆς νομιμοφροσύνης, ἣτις αὐστηρῶς δεόν νὰ χαρακτηρίζῃ πᾶσαν τῶν συλλόγων ἐνέργειαν, ἐφ' ὅσον ἠδύνατο νὰ θεωρηθῇ ἐνέχουσα καὶ ἐννοίαν ἀπειλῆς πρὸς λήψιν μέτρων, τὰ ὁποῖα ἢ ἰσχύς τῶν συλλόγων ὡς ἠνωμένων προσώπων καὶ οὐχὶ ἢ ἐκ τοῦ νόμου διδομένη ἢ ἢ ἐκ τοῦ ἠθικοῦ αὐτῶν κύρους ἀπορρέουσα ἠδύνατο νὰ ὑπαγορεύσῃ.

Ἐχομεν συμπερασματικῶς τὴν γνώμην, ὅτι ὁ καταλληλότερος τρόπος τῆς παγίωσης τῶν συλλόγων δὲν εἶναι νὰ προκαλῶσιν οὗτοι τὰ πράγματα, ἀλλ' ἔκ τῶν πραγμάτων ν' ἀναμένωσι τὴν ἀναγνώρισιν αὐτῶν.

Πολύβιος Γ. Λαγοπάτης

**ΚΑΤΟΠΙΝ... ΕΚΛΟΓΗΣ
ΟΙ ΑΘΗΝΑΙΟΙ ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ
ΣΥΝΤΡΩΓΟΝΤΕΣ**

Ἀπόλυτος ὑπῆρχεν ἡ ἀνάγκη νὰ καταδείξουν καὶ ἐμπράκτως οἱ ἐν Ἀθήναις δικηγόροι, ὅτι τὴν ἐκλογικὴν θύελλαν, ἢ τοῖα ἐπὶ δέκα καὶ πέντε ὄλας ἡμέρας τοὺς συνετάραξε, καθόλου δὲν ἦτο δύσκολον νὰ διαδεχθῇ μία γαλήνη, ἐκδηλουμένη ἐν κοινῷ γέφυματι, ἥρκεσε δὲ μόνῃ ἢ πρώταις νεαρῶν τιῶν συναδέλφων των, ὅπως ἐπέλεθῃ ἢ ἐν ἐνθουσιασμῷ πραγματοποιήσῃ. Ἄν ἐπομένως εἰς οὐδὲν ἄλλο ἐκαλεῖτο νὰ συντελέσῃ τὸ ἐπὶ δίωρον ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ Ἀκταίου παρα-

τεθὲν κοινὸν δικηγορικὸν γεῦμα, εἰς ὃ συνέπραξαν περὶ τὰ διακόσια καὶ πενήκοντα δικηγορικὰ στόματα, πάντως ἀπετέλεσε μίαν ἐπίδειξιν, τρόπον τινὰ ἐνθουσιασμοῦ, διὰ τὸν ἀρτιγέννητον θεσμόν, καὶ μίαν ἄλλην ἐπίδειξιν ἐπίσης τοῦ γεγονότος, ὅτι ὅσον ἀξιοπρεπῶς γνωρίζουν οἱ δικηγόροι νὰ δίστανται εἰς ζητήματα εἴτε γενικώτερα εἴτε καὶ στενωῶς προσωπικά, τόσον ἀξιοπρεπῶς εἶνε ἐπίσης εἰς θέσιν νὰ ὁμονοῦσι μετὰ τὴν καὶ ἀπὸ τοῦ συστάδην ἀκόμη πάλιν.

Ἐπέδειξε ὅμως καὶ ἄλλο ἢ ἐν γέφυματι δικηγορικῇ αὕτῃ συνάθροισις. Τὴν λατρεῖαν ἦν τρέφον πρὸς τὸν σεβαστὸν πρεσβύτερον συνάδελφόν των κ. Σίμον Μπαλάνον, τὸν πρωτοστατήσαντα καθ' ἅπασαν τῆς λέξεως τὴν σημασίαν κατὰ τὸ πρὸ τοῦ γέφυματος πολυτάραχον καὶ πλήρες πειρασμῶν καὶ μέχρις ἀσφυξίας κατειλημμένον ἀπὸ καπνοῦς ποικίλους ἐκλογικὸν δεκαπενθήμερον. Εἰς πολῦτιμος ἐκ λευκοῦ μετάλλου ἀμφορέυς, πολυτιμότερος κατὰ τοῦτο, διότι ὑπῆρξε προῖον ἐράνου κοινῷ, προσενεχθεὶς εἰς τὸ μέσον τοῦ γέφυματος, ἀπετέλεσε τὸ συγκινητικώτερον, ἀλλὰ καὶ τὸ φωτεινότερον συγχρόνως σημεῖον τοῦ γέφυματος, ὅπερ πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι κατὰ τοῦτο καὶ μόνον εἶχεν ἐπίσημον ιδιότητα, καθότι τὸ μέγιστον μέρος τῶν ἐν Ἀθήναις δικηγόρων ἐξεδήλου πανηγυρικώτερον τὸν ἐνθουσιασμόν του πρὸς τὸν πατριάρχην ἐν τῇ δικηγορίᾳ.

Ἄλλο φωτεινὸν σημεῖον ἀπετέλεσεν ἡ ἀπαγόρευσις τῶν προσφωνήσεων καὶ προποσέων, πλὴν μιᾶς καὶ μόνῃς, ἣν κοινῇ οὕτως εἶπεν ἀποφάσει εἶχεν ἀναδεχθῆ ὁ ἀντιπρόεδρος τοῦ συλλόγου κ. Κ. Ρακτιβάν, ἀπαγόρευσις ἢ ὁποῖα, παρά τινος ἀποπειράς, ἀστοχησάσας ὑπὸ τοῦς ἦχους τῶν πινακίων, ἐτηρήθη πιστῶς.

Ἡ προσφωνήσις τοῦ κ. Κ. Ρακτιβάν ἔχει ὡς ἐξῆς:

Ἀγαπητοὶ συνάδελφοι.

Παρὰ τῶν νεωτέρων συναδέλφων, εἰς οὓς ἀνήκει ἡ εὐγενὴς πρωτοβουλία τῆς παρουσίας τιμητικῆς ἐκδηλώσεως πρὸς τὸν πρωτοστατήσαντα τῶν ἀρχαιοσυνών τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου γεραρὸν συνάδελφον, ἐνετάλην νὰ προσαγορεύσω αὐτὸν ἐξ ὀνόματος τῆς ὁμηγύρου ταύτης. Τὴν τοιαύτην ἐντολήν ἀπεδέχθη ἀσμένως, συμμεριζόμενος ὀλοπύχως τὰ κατέχοντα πάντα ἡμᾶς αἰσθήματα καὶ ποθῶν νὰ γείνω διαπρύσιος αὐτῶν κήρυξ, καίτοι γινώσκων καλῶς, ὅτι ἀσθενεστάτῃ μόνον αὐτῶν ἀλήχησις θὰ εἶνε ἡ φωνή μου. Διότι τίς ἐξ ἡμῶν δὲν ἐθαύμασε τὸν θαλερὸν πρεσβύτερον, ὃν οὐχὶ τὸ ἄχαρι γῆρας, ὡς χαριολογῶν ὁ ἴδιος προοιμιάσθη, ἀλλ' ἡ ὀφειλομένη τιμὴ καὶ πεποιθήσις εἰς τὴν πείραν, τὰ φῶτα καὶ ἐπὶ πᾶσι τὴν τετιμημένην μακρὰν ὄσκησιν τοῦ σεμινοῦ ἡμῶν δικηγορικοῦ λειτουργήματος, ἐκάλουν νομίμως ἐπὶ τὴν προεδρείαν ἀνοργανώτου ἐπι συνελεύσεως, μεθ' ὁποίας ζέσεως ἐπελήφθη τοῦ ἀναιθέτου αὐτῷ ἐπιμόχθου ἔργου καὶ μετὰ πόσης δεξιότητος διεξήγαγε καὶ ἔφερεν αὐτὸ εἰς πέρας, κατανίχθας εὐδοκίως τὰς παντοδαπὰς δυσχερείας, αἵτινες προέκυπτον ἐκ τῆς ἀτελείας τοῦ νόμου καὶ τῆς ἀπειρίας ἡμῶν αὐτῶν, μεταχειριζόμενος ἐπὶ τούτῳ δύο ἰσχυρότατα ὄπλα, τὴν ἀκραν μετριопάθειαν καὶ τὴν σταθερὰν ἐμμονὴν ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ καθήκοντος. Δὲν λέγω καινόν τι, διακηρύττων, ὅτι ὁ κ. Μπαλάνος συνέδεσε τ' ὄνομα αὐτοῦ ἀρορήτως πρὸς αὐτὴν τὴν θεμελίωσιν τοῦ ἡμετέρου συλλόγου, καὶ προσεκτίσατο ἕνα ἐπι τίλον ἐπὶ τὴν ἀγάπην, τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὴν ἐγγνωμοσύνην τῶν συναδέλφων του. Εἰς ἐλαχίστην ἐνδείξιν τῶν αἰσθημάτων τούτων, ὡς διατελέσας κἀγὼ μέλος τῆς ἐκλογικῆς συνελεύσεως καὶ ἐρημνεύων τὸ φρόνημα πάντων ἀνεξαιρέτως τῶν συναδέλφων μας, προτείνω νὰ ἐγείρωμεν μίαν δμῶδον προπόσιν εἰς ὑγίαν τοῦ πρώτου αὐτοδικαίως προέδρου τοῦ Δικηγορικοῦ ἡμῶν Συλλόγου.

Εἰς τὰς ὥραιας ταύτας λέξεις, ὁ κ. Σίμος Μπαλάνος ἀπήντησε μετὰ προφανοῦς συγκινήσεως ὡς ἐξῆς:

Ἀγαπητοὶ μου συνάδελφοι

Ἡ συγκίνησις ἣτις με κατέχει ὡς ἐκ τῆς παρ' Ὑμῶν ἐκδηλωθείσης καὶ ἐκδηλουμένης τιμῆς καὶ ἀγάπης καὶ ἐκ τῆς λίαν κολακευτικῆς ὑπὲρ ἐμοῦ προποσέως τοῦ διαπρεποῦς συνάδελφου κ. Κ. Ρακτιβάν, με στερεῖ λόγων ὅπως ἐκφράσω τὰ ἄπειρα πρὸς ὑμᾶς εὐχαριστήρια, τοσοῦτῳ μᾶλλον διότι οὐδὲν ἄλλο ἢ ἀπλῶς τὸ καθήκον μου ἐξεπλήρωσα, οὐδενὸς δ' ἐπαίνου ἄ-

ξιος εἶνε ὁ τὸ ἑαυτοῦ καθῆκον ἐκτελεῶν. Ἄλλως τε ἡ ἐλαχίστη ἐργασία μου, ἣν συνεισήνεγκον ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει, ἀφεώρα τὰ πρώτα βήματα τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου περὶ Δικηγορικῶν Συλλόγων, νόμου ὃν πάντες ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἀνεμένονεν καὶ ὅστις, εἶμαι βέβαιος, μικρὸν καὶ κατ' ὀλίγον, πιστῶς ἐφαρμοζόμενος, θέλει φέρει τὰ προσδοκώμενα ἀγαθὰ.

Τὸ ὥραϊον τοῦτο ἀναμνηστικὸν δῶρον, ὅπερ μοὶ προσεφέρατε, θέλω τοποθετήσῃ εἰς τὸ καταφανέστερον μέρος τοῦ γραφείου μου, ἐπιδεικνύων αὐτὸ ὡς τὸ πολυτιμότερον οἰκογενειακὸν κειμήλιον ἐφ' ὅσον ζῶ, μεθ' ὃ θέλει τὸ διαφυλάξῃ ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ ὁ παριστάμενος υἱός μου, εἰς ἀνάμνησιν τῆς εὐνυχῆς ταύτης διὰ τὸν πατέρα του ἡμέρας.

Εὐχαριστῶν ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ μου ὡς μέλους τοῦ Ἀνωτάτου Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου, πέποιθα ὅτι οὐδέποτε θέλει δοθῆ περιπτώσις συγκλήσεως αὐτοῦ.

Ἐπιυρῆστέ μοι, ἀγαπητοὶ συνάδελφοι, νὰ προσιῶ ὑπὲρ πάντων τῶν μελῶν τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν.

**ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
ΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
Η ΠΡΩΤΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ**

Εὐθύς ὡς διὰ τῶν ἀρχαιοσυνῶν κατηρτίσθη ἐλόκληρον τὸ συμβούλιον τοῦ δικηγορικοῦ συλλόγου Ἀθηνῶν, ὁ πρόεδρος τοῦ Συλλόγου κ. Κωνστ. Ἐτσλιν ἐκάλεσεν αὐτὸ εἰς συνεδρίαν, ἣτις ἔλαβε χώραν ὑπὸ τὴν προεδρείαν του τὴν παρελθούσαν Δευτέραν, παρόντων ἀπάντων τῶν μελῶν, πλὴν τοῦ κ. Ἰωάν. Εὐκλείδου, ἀδιαθετοῦτος.

Κατὰ πόσον ἅπασαι αἱ συσκέψεις καὶ αἱ ἀποφάσεις τῶν συμβουλίων τῶν δικηγορικῶν συλλόγων εἶνε ἢ οὐ μυστικάι, οὔτε ἐκ τοῦ νόμου οὔτε ἐκ τοῦ διατάγματος συνάγεται, τούτου δ' ἕνεκα, ἐφ' ὅσον δὲν ληφθῇ ἀπόφασις περὶ τοῦ ἐναντίου, ὑπολαμβάνομεν ὅτι ὑπέχομεν τὴν ὑποχρέωσιν ἀπέναντι τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν νὰ τηρῶμεν τούτους ἐνημέρους, ἐξαιρουμένων, ὡς εὐνόητον, τῶν σημείων ἐκείνων τὰ ὁποῖα ἐκ γενικῶν ἢ ἄλλων λόγων ἐπιβάλλεται νὰ μὴ περιέρχωνται εἰς τὴν δημοσιότητα.

Κατὰ τὴν πρώτην ταύτην συνεδρίαν τὸ ζωτικώτερον ζήτημα, ὅπερ ἀπησχόλησε τὸ Συμβούλιον, ἦτο τὸ τοῦ μητρώου, ἰδίᾳ δὲ τὸ ἐρώτημα τίνας οἱ ἀποτελοῦντες τὸν σύλλογον. Τὸ ζήτημα τοῦτο, ἕνεκα τῆς ἀσφαλείας καὶ τοῦ νόμου καὶ τοῦ διατάγματος, εἶχεν ἔκτοτε γεννηθῆ, πρῶτοι δὲ ἡμεῖς εἶχομεν ὑποδείξει τὴν τοιαύτην ἀριστίαν εἰς τὴν ὁποίαν ὀφείλεται καὶ τὸ θέαμα, ὅπερ παρῆσθησαν αἱ πρόσφατοι ἀρχαιοσύναι, κατὰ τὰς ὁποίας ἔλαβον μέρος πρόσωπα, ἅτινα ἢ οὐδέποτε εἶχον περιβληθῆ τὸ ἀξίωμα τοῦ δικηγόρου ἢ ἀπὸ πολλοῦ εἶχον ἀποβάλλῃ αὐτὸ, ἐπιδοθέντα εἰς ἐπαγγέλματα ἄλλα, τινὰ τῶν ὁποίων, αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ, ἀπέκλειον τὴν ιδιότητα τοῦ δικηγόρου.

Κατὰ τὰς πληροφορίας ἡμῶν, ἡ κρατήσασα περὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἐν τῷ Συμβουλίῳ γνώμη εἶνε ὅτι μέλη τοῦ συλλόγου δύναται νὰ ὦσιν οἱ δικηγόροι οἱ ὀρκισθέντες. Τὴν γνώμην ταύτην, ἣτις μόνῃ δὲν δύναται νὰ ἔχῃ κατὰ τὸν νόμον κύρος, ἐπεφυλάχθη τὸ Συμβούλιον νὰ ὑποβάλλῃ ὑπὸ τὴν ἐγκρίσιν τῆς συνελεύσεως ἣτις καλεῖται ἐντὸς τοῦ τρέχοντος μηνός, οὕτω δὲ δίδεται ἢ λύσις εἰς ἐν τῶν ζωτικωτέρων διὰ τὸν ἐν Ἀθήναις τοῦλάχιστον δικηγορικὸν σύλλογον ζητημάτων.

Ἐν τῇ αὐτῇ συνεδρίᾳ του τὸ Συμβούλιον προέβη εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν τριῶν μελῶν τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου, οὕτω δὲ τὸ Συμβούλιον τοῦτο, πλὴν τοῦ προέδρου κ. Κ. Ἐτσλιν καὶ τοῦ ἀντιπροέδρου κ. Κ. Ρακτιβάν, ὅτινες αὐτοδικαίως εἶνε μέλη αὐτοῦ, ἀποτελεῖται καὶ ἐκ τῶν ἐν τῇ συνεδρίᾳ ταύτῃ ἐκλεγέντων κ. κ. Ἰωάν. Εὐκλείδου, Ἄντ. Μομφεράτου, καὶ Θεοδ. Παπαγιαννοπούλου. Χρῆν γραμματέως, ἐφ' ὅσον δὲν ἐξελέγη εἰδικὸς τοιοῦτος, θὰ ἐκπληροῖ ὁ γραμματεὺς τοῦ συλλόγου κ. Τιμ. Ἡλιόπουλος, ὅστις, καθὰ σαφέστατα ἐκ τοῦ νόμου συνάγεται δὲν θὰ ἔχῃ ψῆφον.

Ἐτερον ζήτημα ἀπασχολῆσαν ἐπίσης κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίαν τὸ συμβούλιον εἶνε τὸ τῆς εἰσφορᾶς τῶν μελῶν, ἢ ἐπὶ τούτου ὅμως συζητήσις δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ καταλήξῃ εἰς συμπέρασμα τι, καθότι πρὸ τούτου πρέπει νὰ ἐξακριβωθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν τοῦ συλλόγου καὶ ὁ φόρος τοῦ ἐπιτηδεύματος ὃν ἕκαστον ἀποτίνει. Μετὰ τὴν ἐξακριβῶσιν ἐπομένως τούτων τὸ ζήτημα θὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν ψῆφον τοῦ Συλλόγου, ὅστις κατὰ νόμον ὀρίζει τὴν εἰσφορὰν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ φόρου ἐπιτηδεύματος ἐπὶ ποσοστοῦ οὐχὶ ἀνωτέρου τοῦ δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατόν.

Ἄλλα ζητήματα ἀποβλέποντα τὴν σύνταξιν τοῦ ἐσωτερικοῦ ὄργανισμοῦ τοῦ Συλλόγου καὶ τοῦ Συμβουλίου, τὴν ἴδρυσιν ἐντευκτηρίου τοῦ Συλλόγου, τὴν προσωρινὴν ἐγκατάστασιν τῶν ἀρχῶν τοῦ Συλλόγου ἐν διαμερίσματι τινι εἴτε τοῦ Πρωτοδικείου, εἴτε ἄλλου τινὸς δικαστηρίου, ἀπησχόλησαν τὸ Συμβούλιον κατὰ τὴν ἄνω συνεδρίαν, κατὰ τὸ πλείστον ὅμως ἐθεωρήθησαν πρόωρα, ἀναβληθείσης τῆς ἐπ' αὐτῶν ἀποφάσεως δι' ἄλλην συνεδρίαν.

**Ο ΝΕΟΣ
ΠΕΡΙ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΝΟΜΟΣ**

Ἄρκετὰ ἀπροόπτως ἐψηφίσθη εἰς τριτὴν ἀνάγνωσιν κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 4 Μαρτίου 1909 ὁ ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τῆς παρουσίας συνόδου ὑπὸ τῶν βουλευτῶν κ. κ. Ν. Μαρκέτη, Κ. Γκόστη, Ι. Δ. Πάλλη καὶ Ι. Δ. Τσιριμώκου ὑποβληθεὶς νόμος, ὑπὸ τὸν τίτλον «περὶ καταργήσεως τῶν ἄρθρων 144, 145 καὶ 150 τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων, ὡς καὶ τοῦ ἀπὸ 8 Μαΐου 1835 Βασιλικῶν Διατάγματος περὶ τῶν δικαιοματικῶν τῶν δικηγόρων». Διὰ τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιῶνται καὶ αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 89 καὶ 147 τοῦ Ὁργανισμοῦ καὶ τοῦ ἄρθρου 101 τῆς Πολιτ. Δικονομίας.

Ἐχει δὲ ὁ νόμος οὗτος ὡς ἐξῆς:

Ἄρθρον 1.
Καταργοῦνται τὰ ἄρθρα 144, 145 καὶ 150 τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων ὡς καὶ τὸ ἀπὸ 8 Μαΐου 1835 Βασιλικὸν Διάταγμα περὶ τῶν δικαιοματικῶν τῶν δικηγόρων. Τὰ τῆς ἀμοιβῆς δὲ τῶν δικηγόρων κανονίζονται κατὰ συμφωνίαν μετὰ τοῦ πελάτου.

Ἄρθρον 2.
Αἱ λόγῳ τῶν δικαστικῶν δαπανημάτων καὶ τῆς ἀμοιβῆς τοῦ δικηγόρου μετὰ τοῦ πελάτου του διαφοραὶ, ἂν δὲν ἔχωσι κανονισθῆ διὰ συμφωνίας κατὰ τὸ ἴον ἄρθρον, φέρονται, κατὰ τὰ ἄρθρα 242 καὶ 243 τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων, ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου ἢ προέδρου τοῦ Δικαστηρίου, παρ' ᾧ διεξήχθη ἡ ὑπόθεσις, ἐπὶ δὲ ἐξωδίκων πράξεων, ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου μὲν τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἐντολῆς, προκειμένου περὶ ἀπαιτήσεως κατωτέρας τῶν 300 δραχ. τοῦ προέδρου δὲ τῶν πρωτοδικῶν τοῦ αὐτοῦ τόπου, προκειμένου περὶ ἀπαιτήσεως ἀνωτέρου ποσοῦ, ἐπιφυλασσομένης καὶ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 15 § 3 τοῦ ΓΤΙΖ νόμου περὶ Δικηγορικῶν Συλλόγων. Οἱ εἰρηνοδίκαι καὶ προέδροι ὀρίζουσι τὸ ποσὸν τῆς ἀμοιβῆς λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀξίαν τοῦ ἀντικειμένου τῆς δίκης, τὴν ἐπιστημονικὴν ἐργασίαν, ἣν κατέβαλεν ὁ δικηγόρος καὶ πᾶσαν ἐν γένει δικαστικὴν καὶ ἐξωδίκων ἐνέργειάν του. Κατὰ τῶν πράξεων τούτων τοῦ προέδρου ἐπιτρέπεται ἀνακοπὴ, ὑπὸ τε τοῦ δικηγόρου καὶ τοῦ πελάτου, ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, οὗτινος προϋσταται, κατὰ δὲ τῶν πράξεων τοῦ εἰρηνοδίκου ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων προέδρων τῶν πρωτοδικῶν ἀποφανομένων τοῦ τε δικαστηρίου καὶ τοῦ προέδρου ἀνεκκλήτως.

Ἄρθρον 3.
Ἐπὶ τῶν ἐν ταῖς δίκαις δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τελῶν, τῶν ἐκκαθαριζομένων κατὰ τὸ ἄρθρον 209 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, παρὰ τῶν δικαστηρίων ὑπὲρ τοῦ νικῶντος διαδίκου λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν καὶ ἐπιδικάζονται καὶ τὰ ἐξοδα πρὸς ἀμοιβὴν τοῦ δικηγόρου του γινομένης ἐκτιμῆσεως αὐτῶν κατὰ τὰ ἐν τῇ διατάξει τοῦ ἄρθρου 2 ὀριζόμενα.

Ἄρθρον 4.
Ἐκ τοῦ ἄρθρου 89 τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων διαγράφεται ἡ λέξις «δικηγόρους».

Άρθρον 5.

Εν τέλει του άρθρου 147 του Οργανισμού των Δικαστηρίων προστίθεται εδάφιον ἔχον οὕτως:

«Ὡσαύτως τὸ Δικαστήριον καὶ οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι εἶναι ὑπόχθροιοι νὰ μὴ παρορῶσι τὸ πρὸς τοὺς δικηγόρους ὀφειλόμενον σέβας».

Άρθρον 6.

Τὸ εἰσάφριον 2ον τοῦ άρθρου 101 τῆς Πολιτικῆς Διοικήσεως τροποποιεῖται οὕτω:

«Μόνον οἱ δικηγόροι ἔχουν τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ πληρώνονται καὶ ἀπολαμβάνωσι, αὐτοὶ τε καὶ οἱ κληρονόμοι των, μέχρι τῆς πληρωμῆς τὸ εἰρημένον τῆς ἐπισχεύσεως δικαίωμα».

Σ. Δ. Ποία ἡ ἔκτασις τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου τούτου δὲν εἶνε εὐχερὲς νὰ ἀποφανθῇ τις ἐκ τοῦ προγίρου, τοῦτου δ' ἐνεκα πᾶσαν ἡμῶν περὶ αὐτοῦ γνώμη ἐπιφύλασσόμεθα νὰ ἀναπτύξωμεν εἰς προτέρας φύλλον. Ἐκείνο ὅμως ὕπερ ἐκ πρώτης ὄψεως δύναται τις νὰ παρατηρήσῃ, εἶνε ὅτι δὲν συνάγεται σαφῶς ἀνδ' αὐτοῦ καταγοῦνται αἱ περὶ ἐργολαβίας δίκης ἀπαγορευτικαὶ τοῦ Ἀστικοῦ δικαίου διατάξεις ἢ ἂν καὶ μετ' αὐτῶν συμπολιτεύονται, οὕτως ὥστε νὰ εἶνε μὲν ἐπιτετραμμένη πᾶσα περὶ ἀμοιβῆς συμφωνία, ἀπαγορευμένη ὅμως ἡ συμφωνία καθ' ἣν ἡ ἀμοιβὴ νὰ ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς δίκης. Τὸ τελευταῖον μάλιστα τοῦτο δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι: καὶ συνάγεται ἐκ τῆς φρασσεολογίας τοῦ νόμου.

Ἡ δὲ διὰ τοῦ άρθρου 4 τοῦ νόμου εἰσαγομένη τροπολογία ἐπὶ τοῦ άρθρου 89 τοῦ Οργανισμού εἶνε ὅτι ἀραιρεῖται ἀπὸ τὸν Πρόεδρον καὶ Ἐπιτροπὴν τὸ δικαίωμα τοῦ ἐπιπληττεῖν τὸν δικηγόρον, ἐνῶν ἐξ ἄλλου διὰ τοῦ ἐπομέ- νου ἑξοῦ ἀρθρου μετατρέπεται εἰς θετικὸν δικαίωμα ἡ αὐτονόητος ἐννοία ἂν μὴ καὶ ὑποχρέωσις, ὅτι καὶ τὸ πρόσωπον τοῦ δικηγόρου εἶνε ἀντικείμενον σεβάσεως ἐκ μέρους τῶν δικαστηρίων καὶ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. Ἡ πρόνοια αὕτη τοῦ νεοῦ νόμου ἦτο ἴσως ἀναγκαῖα, καίτοι τὸ γεγονός ὅτι θεωρήθη ἀναγκαῖα εἶνε λυπηρὸν.

Αἰ στήλαι τῆς «Δικαιοσύνης» εἶνε εἰς τὴν διάθεσιν παντὸς δικηγόρου, δικαστοῦ ἢ ἄλλου δικαστικοῦ προσώπου, εὐρισκομένου εἰς τὴν ἀνάγκην ἢ ἐπιθυμοῦντος νὰ ἀνακινήσῃ πᾶν ἐν γένει ζήτημα σχετιζόμενον μετὰ τὴν ἀπονομὴν τοῦ δικαίου.

Ἡ ἐντύπωσις ἐκ τῆς ἐκλογῆς ὡς μελῶν τοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν τῶν κ. κ.

Ἰωάν. Εὐκλείδου, Τὸ πειθαρχικὸν Ἀντ. Μομφερράτου καὶ Θεοδ. Παπαγιαννοπούλου ὑπῆρξε παρ' ἧσιν τοῖς δικηγόροις ἡ ἀρίστη. Ἡ συντηρητικότης τῶν ἐκλεγέντων καὶ ἡ βραθεὶς πεῖρα τούτων, ἡ ἀποκτηθεῖσα ἐκ τῆς ἀσκήσεως τοῦ δικηγορικοῦ ἐπαγγέλματος ὑπὸ πάσας αὐτοῦ τὰς μορφάς, ὑπόσχεται ἐκεῖνα, ἕτινα οἱ Ἀθηναῖοι δικηγόροι προσδοκῶσιν ἐξ ἑνὸς συμβουλίου, ὕπερ ἐκλήθησαν οὗτοι νὰ συμπληρώσουν.

Χάριν τῆς ἱστορίας ἀναφέρωμεν ὅτι ὑπεβλήθη ἐνώπιον τοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου τοῦ δικηγορικοῦ συλλόγου Ἀθηνῶν καὶ ἡ

Καὶ τὸ πρωτόλειον πρώτη αἴτησις ἡ μήνυσις ἢ ἀναφορά. Ἐγκληθῶν εἶνε εἰς δικαστικὸν κλητῆρ τῶν Ἀθηνῶν, ὅστις ἐξιστορεῖ ὅτι μετέβη εἰς τὸ γραφεῖον ἐνὸς Ἀθηναίου δικηγόρου ὅπως κοινοποιήσῃ πρὸς αὐτὸν ὡς εἰς ἀντικλητὸν ἐν δικήγγραφον, ὅτι ὁ δικηγόρος ἠρνήθη νὰ τὸ παραλάβῃ, ὅτι ἐζήτησε παρ' αὐτοῦ πληροφορίας περὶ τῆς κατοικίας του ὅπως ἐκεῖ ἐνεργήσῃ τὴν ἐπίδοσιν καὶ ὅτι ὁ δικηγόρος ἀπέκρυψε καὶ τὴν κατοικίαν του, ἐπιζητῶν οὕτω νὰ ματαιώσῃ τὴν ἐπίδοσιν. Καὶ ἐρωτᾷ μετὰ τὸ ἱστορικὸν τοῦτο ὁ μνηστὴς κλητῆρ: Ἀντίκειται εἰς τὴν δικηγορικὴν ἀξιοπρέπειαν ἢ συμπεριφορὰ αὕτη;

Ἀτυχῶς ἀντίκειται, ἀπαντῶμεν ἡμεῖς, προτρέχοντες οἰονεὶ τοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου, εἰς ὃ τὸ ἐρώτημα ὑπὸ τύπον μνηστῆρος ὑποβάλλεται.

Ἄλλο ὅμως τὸ ζήτημα ἂν εἶνε καὶ κολάσιμος.

Εἰς προηγούμενον φύλλον ἡμῶν εἰ- χόμεν παρατηρήσει ὅτι ἡ βουλευτικὴ τή- βεννος δὲν εἶνε ἐκ τῶν χιτώνων ἐκεί- νων τοῦς ὁποίους Ὁ ἀντίκτυπος κατὰ βούλησιν δι- κιοῦνται νὰ φέρουν ἢ νὰ ἀποβάλλουν οἱ βουλευταὶ, εἰχόμεν δὲ προβῆ εἰς τὴν πρκατήρησιν τζυτην ἐκ τῆς ἀφορηῆς καθ' ἣν ἀπὸ τοῦ βήμα- τος τῆς Βουλῆς ἐλέγχων βουλευτῆς πρᾶξιν ἀξιομακτικοῦ, ἐνόμισεν ὅτι ὑπέ- χει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ δηλώσῃ πρὸ τῶν λοιπῶν ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ, ὅτι λέγει τζυτην ὅχι μόνον ὡς βουλευτῆς ἀλλὰ καὶ ὡς ἄτομον.

Ἡδὲ ὁ ἀντίκτυπος τῆς τοιζύτης βου- λευτικῆς ἀντιλήψεως, ἐπέρχεται ἐκ Λα- ρίσεως ὑπὸ τὴν μορφήν τοῦ περιφροῦ τηλεγραφημάτων τῶν τριῶν δημοθιδ- σκάλων πρὸς ἕνα τῶν βουλευτῶν τῆς ἐπαρχίας ἐκεῖνης. Ἐκπληκτοὶ δὲ αἱ ἀρχαὶ ἀνζήτησιν τῶν ἐν τοῖς διαφύ- ροις ποινικοῖς ἢ πειθαρχικοῖς νόμοις τὴν διάταξιν ὅπως ἐπὶ τῇ βράσει ταύτης ἐ- πιτύχουν τὴν καταδίωξιν. Ἀπὸ ὅλης ψυχῆς τοῖς εὐχόμεθα νὰ τὴν ἀνεύρουν, ὅπως ἐπίσης εὐχόμεθα εἰς τοὺς ἐντολο- δόχους τοῦ λαοῦ περισσοτέρην εὐλά- βειαν πρὸς τὸ μέγα ἀξίωμα των.

Προφκνῶς ἐκτὸς τοῦ κύκλου τῆς ἐφη- μερίδος ἡμῶν εἶνε τὸ περιεχόμενον τῆς ἀμέσως κατωτέρω ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον « Παιρηρητής »

Ἡ ὀφρονοκομείον δημοσιουμένης ἐ- πιστολῆς, διὰ τῆς ὁπείας ἐκτίθεται εἰς τὴν δημοσιότητα κονδύλιον τοῦ Ἑλληνικοῦ προϋπολογι- σμοῦ, τετράκις συνεχῶς ἐπὶ τέσσαρα ἔτη ἐπαναλαμβάνόμενον, ὑπὸ τὸν τίτλον « Πρὸς ἐπισκευὴν τοῦ Φρενοκομείου Κερ- κύρας ». Χιλιάδες δὲ διακόσιαι καὶ ἐνε- νήκοντα καὶ ἐξ ἐζήτηθησαν ἐντὸς τῶν τεσσαρῶν τελευταίων ἐτῶν καὶ ἐψηφί- σθησαν διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον. Χιλιάδες ἐπαναλαμβάνόμενα τριακόσια παρὰ τέσσαρας! Φανταζόμεθα δὲ πόσα ἐκ- τομμύρια θὰ ἐζήτουσιν ἂν νῦν τὸ πρῶτον ἐπρόκειτο νὰ ἀνοικοδομηθῇ τὸ φρενοκο- μείον αὐτὸ, ἀφοῦ ἡ ἐπισκευὴ του μόνη ἀπήτησεν ἐν τρίτον ἐκτομμυρίου, καὶ φθάνομεν εἰς τὸ ἐν εἶδει συμπεράσματος ἐρώτημα: Εἶνε ἢ δὲν εἶνε ἐπιθεβλημένον ὅλοι ἐπὶ τέλους οἱ κάτοικοι τοῦ τόπου αὐτοῦ νὰ ἐγκλεισθῶμεν εἰς ἐν τοιούτου εἶδους μετὰ τῆς φιλοκκλίας ἐπισκευ- ζόμενον ἴδρυμα;

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Κύριε Συντάκτα,

Ἐφ' ὅσον θέτετε τὸ ζήτημα κατὰ πόσον ὁ προϋπολογισμὸς ἐπαρκεῖ εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς Δικαιοσύνης, νομίζω, ὅτι σὰς ἐνδιαφέρει ἡ ἐξέτασις πάσης λαπά- νης, ἀναγραφόμενης ἐν τῷ εἰδικῷ προϋ- πολογισμῷ οἰονδῆποτε ὑποურγείου.

Εὐλόγως σὰς ἔκαμεν ἐντύπωσιν δα- πανή δραχ. 5,000 διὰ τῶν ἔλεγχον λο- γαριασμοῦ 12 ἢ 9 χιλιάδων δραχμῶν. Ἄλλὰ τί εἶνε ἡ δαπάνη αὕτη ἀπέναντι τῶν ἀπὸ ἐτῶν δαπανωμένων « πρὸς ἐπισκευὴν τοῦ Φρενοκομείου Κερ- κύρας »; Καὶ ἀκούσατε:

Table with 2 columns: Year, Amount. 1906: 100,000; 1907: 40,000; 1908: 53,000; 1909: 103,000. Total: 296,000.

Καὶ σημειώσατέ το κατὰ: « Πρὸς ἐπισκευὴν », μόνον « ἐπι- σκευὴν »!

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5ῃ Μαρτίου 1909. Μεθ' ὑπολήψεως Παταρητηῆς

Υ. Γ. Θέλετε καὶ ἄλλας τοιαύτας πκατη- ρήσεις ἐκ τοῦ Προϋπολογισμοῦ;

Ὁ αὐτὸς

Ἡ συνδρομὴ τῆς « Δικαιοσύνης » διὰ τὸ τρέχον δικαστικὸν ἔτος ὕπερ ἄρχεται ἀπὸ τοῦ πρώτου Σαββάτου τοῦ Ὀκτωβρίου, καὶ λήγει τὸ τελευ- ταῖον Σάββατον τοῦ Ἰουνίου, ὠρίσθη εἰς δραχμὰς 7.50, δύναται δὲ νὰ κα- ταβληθῇ καὶ εἰς δύο δόσεις ἐκ δρ. 4

Ο ΑΡΕΙΟΣ ΠΑΓΟΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΙΟΡΙΣΜΟΥ ΨΑΛΤΩΝ ΚΑΙ ΝΕΩΚΟΡΩΝ

Φίλη « Δικαιοσύνη ».

Ὁ Ἄρειος Πάγος τὴν ἐβδομάδα ταῦ- την ἀνῆρσεν ὑπὲρ τοῦ νόμου τὴν ἀπό- φασιν τῶν ἐν Βέλω Πλημμελειοδικῶν, διὰ τῆς ὁποίας ἐλεγχθησαν ἀθῆροι ἀντι- ποιήσεως ἔργων εἰς ἐκκλ. ὑπάλληλον ἀ- νακτεθειμένων οἱ αὐτόθι: ὑπὸ τοῦ Ἐπισκό- που Δημητριάδος ἐπὶ παραβάσει τοῦ 227 ἄρθρ. τ. Π. Ν. καταγγελλθέντες ἐπίτροποι.

Ἡ ὀλομέλεια τοῦ ἀνωτάτου δικαστη- ρίου ἐν τῇ ζητήματι τοῦ τίς ὁ δικαιοῦ- μένος πρὸς διορισμὸν τῶν ψαλτῶν καὶ νεωκόρων συνεφώνησε πρὸς τὴν γνώμην τοῦ παρ' αὐτῷ Εἰσαγγελέως: συνέπεια τούτου ὑπῆρξεν ἡ ἀναιρετικὴ ἀπόφασις, διὰ τῆς ὁποίας συγχρόνως ἀνῆρσεν ὁ Ἄρειος Πάγος καὶ τὴν προγενεστέραν τοῦ ἐτέρου τμήματος αὐτοῦ νομολογίαν. Διότι, ὡς γνωστὸν, πρὸ τινων ἐτῶν εἶχεν ἀποφανθῆ ὅτι οἱ ἐπίτροποι δικαιοῦνται μόνον πρὸς διορισμὸν, κατὰ τὴν τότε γνώ- μην τοῦ κ. Δ. Τζιθανοπούλου. Τὴν ἀπό- φασιν κοινοποιῶν πρὸς τοὺς παρ' Ἐφέ- ταις Εἰσαγγελεῖς ὁ Εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἄ- ρειου Πάγου παρετήρησε: « Μετὰ τὴν ἀ- πόφασιν τοῦ Ἄρειου Πάγου — ἡτις ἐκ- προσωπεῖ βεβαίως τὸν τελευταῖον λόγον τῆς δικαστικῆς κρίσεως ἐπὶ τοῦ ζητήμα- τος — ἀμφιβολία περὶ τῆς ἐννοίας τῶν κρατούντων νόμων δὲν ὑφίσταται, εἰ καὶ δὲν ἄγνοῦθι καὶ μετὰ τοῦτο ὁ σάλος δὲν θὰ καταπαύσῃ, διότι ἀτυχῶς αἱ ἐξεις τοῦ βίου ἡμῶν, ἐν τοῖς τελευταίοις χρό- νοις κατὰ τὸν πολιτικὸν ἡμῶν βίον μετα- πλασθεῖσαι, ὠθοῦσιν εἰς ἀτελεῦτητον ἀμ- φισβήτησιν καὶ εἰς τὸν ἔλεγχον μέχρι καὶ αὐτῶν τῶν καταφανεστάτων. . . . ».

Ἄλλὰ τὴν ἀτελεῦτητον ἀμφισβήτησιν, τὴν ὁποίαν φοβεῖται ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς, δημιουργεῖ ἡδὴ αὕτη αὕτη ἡ ἀπόφασις τῆς ὀλομελείας: θὰ ἦτο δὲ ἀστοργον—ἂν μὴ τι ἄλλο—πρὸς τὴν ἱστορίαν τοῦ κα- νονικοῦ δικαίου ἢ ἀνευ διαμαρτυρίας τι- νὸς ἀποδοχῆ τῆς ἐν λόγῳ ἀποφάσεως.

Ἐν πρώτοις ἡ ἀπόφασις ἀνατρέγουσα ἐν τῷ σκεπτικῷ αὐτῆς εἰς τοὺς νόμους τοῦ 52, ἵνα στηρίξῃ ἐκ τούτων τὸ μὲν ὅτι οἱ ψάλται καὶ νεωκόροι ὑπάγον- ται εἰς τὸν κληρον, τὸ δὲ ὅτι σύμπας ὁ κληρὸς ὑπάγεται ὑπὸ τὸν οἰκείον ἐπίσκο- πον, παραδέχεται ὅτι διὰ τῶν νόμων ἐ- κείνων « ἐδόθη ἰσχύς νόμου εἰς τοὺς ἱε- ροὺς κανόνας καὶ τὰς ἐκκλ. διατάξεις ». Δὲν θὰ ἴσχυον ἄρα ὡς νόμοι οἱ ἐκκλ. κα- νόνες, ἐὰν δὲν ὑπῆρχον οἱ νόμοι τοῦ 52; Οἱ νόμοι οὗτοι δὲν συνετάχθησαν ἄρᾳ γε πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ 2 ἄρθρου τοῦ Συν- τάγματος τοῦ 44, τοῦ ὀρίσαντος τὴν ἰσχὺν τῶν τε ἱερῶν, ἀποστολικῶν καὶ συνοδικῶν κανόνων καὶ τῶν ἱερῶν παρα- δόσεων; Διατί λοιπὸν εἰς τοὺς νόμους, τὴν συνέπειαν δηλ. καὶ οὐχὶ εἰς τὸ Σύν- ταγμα ἀνατρέχει ἡ ἀπόφασις;

Ὡς συνέπειαν τῆς κληρικῆς ἰδιότητος τῶν ψαλτῶν παραδέχεται ἡ ἀπόφασις ὅτι: ὁ διορισμὸς τούτων ἀνήκει τῷ ἀρμο- δίῳ ἐπισκόπῳ κατὰ τοὺς αὐτοὺς ἀποστο- λικοὺς καὶ συνοδικούς κανόνας, (ἔρα διά- ταξιν ἐν τῷ Συντάγματι Ματθαίου τοῦ Βλαστάρους ἐν στοιχ. ε' κεφ. 17 « Ἐπί- σκοπὸς ἐστὶ θεατικῆς καὶ κληρικῆς πασῶν τῶν ἐκκλησιαζομένων ψυχῶν, δύναμιν ἔχων τελεστικὴν πρεσβυτέρου, διακόνου, ὑποδιακόνου, ἀναγνώστου, ψάλτου καὶ μοναχοῦ » καὶ Β' καὶ Η' κανόνας τῆς ἐν Χαλκηδόνι Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου μετὰ τῶν σχολίων Βλασαμῶνος καὶ Ζωναρᾶ). Κατὰ ταῦτα συμφώνως πρὸς τὴν ρηθει- σαν διάταξιν τῶν Ἀποστολικῶν καὶ Συ- νοδικῶν κανόνων, ἄς ἐν ἰσχύι ἔβηκεν ὁ νόμος Σ' τοῦ 1852 διὰ τοῦ άρθρου Η', ὁ ἐπίσκοπος ἐντὸς τῆς περιφερείας του διο- ρίζει τοὺς ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις ψάλτας. Ὁμοιογῶ ὅτι ἐπισταμένως μελετήσας τὰς πηγὰς, τὰς ὁποίας ἐπικαλεῖται ἡ ὀλομέ- λεια, δὲν ἠδυνήθη νὰ πεισθῇ ὅτι ἐκ τού- των ἐξάγεται οἰονδῆποτε δικαίωμα διο- ρισμοῦ ἀνήκον τῷ ἐπισκόπῳ.

Ἡ ὑπὸ τοῦ Ματθαίου τοῦ Βλαστάρους ἀναφερομένη διάταξις καίτοι οὕτως ἐν Ἐρανάγογε aucta τίτλ. στ': Περὶ ἐπι- σκόπου καὶ χειροτονίας καὶ προβολῆς « 1: Ἐπίσκοπὸς ἐστὶν ἐπιτηρητῆς καὶ ἐπι- μελητῆς πασῶν τῶν ἐκκλησιαζομένων ψυχῶν τῶν ἐν τῇ αὐτοῦ ἐπαρχίᾳ, δύνα- μιν ἔχων τελεστικὴν πρεσβυτέρου, διακό- νου, ἀναγνώστου, ψάλτου καὶ μοναχοῦ ». (Jus Graeco-Romanum pars IV τοῦ

Zachariae A. Lingenthal). Ἡ λέξις τελεστικὴν ἢ τελετικὴν ἔχει προφανῶς σχέσιν μετὰ τὴν Ἱερατικὴν ἐξουσίαν τοῦ ἐ- πισκόπου, δηλοῖ ὅτι ὁ ἐπίσκοπος δύναται νὰ τελέσῃ ἀναγνώστην καὶ ψάλτην, δηλ. νὰ χειροθετήσῃ, οὐχὶ νὰ διορίσῃ (πρόβλ. Ἄρμεν. παρ. 4, 7). Τὴν διάταξιν ταύτην ἐπεκαλέσθη ἄλλοτε (ὅρ. « Δικαιοσύνη » τῆς 7 Ἰουνίου 1908) πρὸς ὑποστήριξιν τῆς κληρικῆς ἰδιότητος τῶν ψαλτῶν.

Ὁ δευτέρως κανὼν τῆς ἐν Χαλκηδόνι ὀρίζει: « Εἰ τις ἐπίσκοπος ἐπὶ χήρμασι χειροτονίαν ποιήσῃται καὶ εἰς πρᾶσιν κα- ταγάγοι τὴν ἀπρατον χάριν, καὶ χειροτο- νήσῃ ἐπὶ χήρμασιν ἐπίσκοπον ἢ χωρεπί- σκοπον ἢ πρεσβυτέρους ἢ διακόνους, ἢ ἑτερόν τινα τῶν ἐν τῷ κλήρῳ κατηριθμη- μένων. . . » Ὁ δὲ ὀγδοὸς τῆς αὐτῆς κα- νονίζει τὴν δικαιοδοσίαν ἐκάστου ἐπισκό- που παραγγέλλων: « Οἱ κληρικοὶ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν ἐν ἐκάστη πόλει ἐπισκό- πων μετέωσαν. . . »

Καὶ τοὺς κανόνας τούτους ἡδύνατο τὸ ἀνωτάτον δικαστήριον νὰ ἐπικαλεσθῇ πρὸς ἀπόδειξιν τῆς κληρικῆς ἰδιότητος καὶ τῆς ὑπὸ τὸν ἐπίσκοπον ὑπαγωγῆς τῶν ψαλτῶν: οὐδὲ πόρρωθεν ὅμως δύνα- ται νὰ ἀνεύρῃ τις ἐννοίαν δικαιοῦματος πρὸς διορισμὸν. Οὐδὲ οἱ ἐρμηνευταὶ τῶν κανόνων τούτων ὑπονοοῦσι τοιοῦτόν τι.

Οὐχὶ λοιπὸν περὶ τοῦ διορισμοῦ, ἀλλὰ περὶ τῆς χειροθεσίας πραγματεύονται αἱ κανονικαὶ πηγαί, τὰς ὁποίας ἐκ παρερ- μηνείας ἐπικαλεῖται ἡ ἀπόφασις. Τούτο διαφαίνεται σαφέστερον ἀκόμη καὶ ἐκ τοῦ ὅτι γίνεται ἐν αὐταῖς λόγος καὶ περὶ τῶν μοναχῶν: εἶνε δὲ γνωστὸν ὅτι ὁ ἐ- πίσκοπος δὲν διορίζει τοὺς μοναχοὺς, διότι ὁ μοναχὸς εἶνε ἐλεύθερος νὰ ἐκλέξῃ τὴν μονὴν τῆς μετανοίας του, ἐνεργεῖ ὅ- μως τοῦ μοναχοῦ τὴν κουράν, δικαίωμα ὕπερ ἔχει καὶ ὁ ἡγούμενος τῆς μονῆς του. Μεταξὺ χειροτονίας—χειροθεσίας δὲ καὶ διορισμοῦ ὑπάρχει διαφορὰ οὐχὶ καὶ τόσον ἐπουσιώδης. Ἡ ἐκκλησία χειροτο- νεῖ, ἀλλ' ἡ Πολιτεία διορίζει τὸν ἐπίσκο- πον ἢ ἐνορία προτείνει τὸν ἐφημέριον, τὸν ὁποῖον χειροτονεῖ ὁ ἀρχιερεὺς. Πάν- τοτε ἀπαιτεῖται τοῦ λαοῦ ἢ σύμπραξις: ἀκόμη καὶ εἰς τὰς μονὰς εἶνε περιωρι- σμένον τοῦ ἐπισκόπου τὸ δικαίωμα. Διότι οὗτος χειροτονεῖ καὶ χειροθετεῖ μόνον κατὰ πρότασιν τῆς μοναστηριακῆς ἀρχῆς.

Ἄλλὰ μήπως ὁ Ἄρειος Πάγος ἀνα- γνωρίζει εἰς τὸν ἐπίσκοπον τοῦ διορισμοῦ τὸ δικαίωμα, κρίνων κατ' ἀναλογίαν ἐκ τῆς ἰδιότητος τῶν ψαλτῶν ὡς κληρικῶν, ἀφοῦ ἐκ τῶν ἄς ἐπικαλεῖται πηγῶν δὲν δύναται νὰ ἀποδείξῃ τοῦτο;

Εἰς τὴν « Δικαιοσύνην » ἔγραφον τότε, ὡς πόρισμα τῆς μελέτης μου, ὅτι: « Ὁ διορισμὸς τῶν ψαλτῶν καὶ νεωκόρων δὲν εἶνε ἀπόλυτον δικαίωμα τοῦ Ἐπισκό- που, ὡς ὑπεστήριξεν ἡ Εἰσαγγελικὴ γνώμηδοτήσις, ἀλλὰ περιορισμένον, διότι πρέπει τὸν μέλλοντα υποψήφιον νὰ προ- τείνῃ ὁ λαὸς—οἱ ἐκκλ. σύμβουλοι—καὶ χειροθετούμενον νὰ στέρξῃ αὐτόν. Ἡ ἐκ τοῦ λαοῦ πρότασις ἀποτελεῖ λοιπὸν τὸ ἀναγκαῖον τοῦ διορισμοῦ προαπαιτούμε- νον ».

Ἡ πολιτεία περιώρισε καὶ καθώρισε ἐκτοτε τὸν ἀριθμὸν τῶν χειροτονουμένων, δι' οὗς σαφῶς ἐξέβηκεν ὁ Ἰουστινιανὸς ἐν τῇ προοίμῳ τῆς Νεαρ. 3 λόγους: « Ἡδὴ μὲν κοινῶν τε καὶ γενικῶν νόμῳ πρὸς τε τὴν μακαριότητα τὴν σὴν—ἔγρα- φεν ὁ Αὐτοκράτωρ πρὸς τὸν Οἰκουμενι- κὸν Πατριάρχην—πρὸς τε τοὺς λοιποὺς ἀγιωτάτους πατριάρχας γεγραμμένῳ τὰ περὶ τῆς χειροτονίας τῶν εὐαγῶν ἐπισκό- πων καὶ εὐλαβεστάτων κληρικῶν καὶ γυναικῶν γε μὴν διακόνων, καὶ τοῦ μὴ πλείους εἶναι τοῦ ἐξ ἀρχῆς μέτρου τοὺς χειροτονουμένους διευτυπώσαμεν. . . Ἐπειδὴ γὰρ οὐδὲν σχεδὸν τῶν ἐν ἀμετρίᾳ καλόν, προσήκον ἂν εἴη μὴδὲ τὰς χειροτονίας τὰς ἐν τοῖς εὐλαβεστάτοις κληρικοῖς ἢ ταῖς εὐλαβεστάταις διακόνους γίνεσθαι τοσαύτας, ὡς ταῖς ἐκείνων ἀποτροφαῖς τὴν ἀγιωτάτην ἐκκλησίαν εἰς δανεισμά- των ἐμπίπτειν χρεῖαν μεγάλων καὶ κατὰ μικρὸν εἰς τὴν ἐσχάτην ἀπορίαν καταφέ- ρεσθαι. . . » Ἐντεῦθεν δὲ ἐκανονίζετο διὰ τῆς Νεαρᾶς ἐκείνης ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνα- γνωστῶν εἰς ἐκατὸν δέκα καὶ ὁ τῶν ψαλ- τῶν εἰς εἰκοσιπέντε.

Περαιτέρω δὲ ὠρίζετο (αὐτ. 2. 1): « Θεπιζόμεν μηδένα χειροτονεῖσθαι, πρὶν ἂν εἰς τὸ καλούμενον στατοῦτον ἐκάστης ἐκκλησίας, ὕπερ ἐξ ἀρχῆς ὄρισται παρὰ τῶν ταύτας οἰκοδομησάμενων, ὁ τῶν πρε- σβυτέρων τε καὶ διακόνων καὶ ὑποδια- κόνων καὶ ἀναγνώστῶν καὶ ψαλτῶν καὶ

πυλωρών αριθμός περισταλή... διατασσομένου εν εναντία περιπτώσει όπως οι χειροτονήσαντες υπέρ το μέτρον «οίκονθεν και εκ της εαυτών περιουσίας την δαπάνην διδώσαν» (Βασίλ. 3, 2). Σύμφωνος δὲ πρὸς ταῦτα και ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἀπαγόρευσις: «Μηδένα ἀπολυμένως χειροτονεῖσθαι» (κ. 6 τῆς τετάρτης οἰκ. Συνόδου), κηρύττουσα μάλιστα ἄκρον τὴν ἀπόλυτον χειροτονίαν.

Τὴν νομικὴν βᾶσιν τοῦ σημερινοῦ καθεστώτος ἐν τῇ ζητήματι τῶν διορισμῶν τῶν κληρικῶν ἀποτελεῖ ἡ Νεαρ. 123, 18 (Βασίλ. 3, 1, 39): «Εἰ τις εὐκτήριον οἶκον κατασκευάσει, καὶ βουλευθεῖ ἐν αὐτῷ κληρικούς προβάλλεσθαι ἢ αὐτὸς ἢ οἱ τούτου κληρονόμοι, εἰ τὰς δαπάνας αὐτοῖς τοῖς κληρικοῖς χορηγοῦσι καὶ ἀξίους ὀνομάσουσι, τοὺς ὀνομασθέντας χειροτονεῖσθαι...» Διὰ τοῦ Β. Δ. τοῦ 36, ἄρθρ. 3, αἱ ἐνοριακαὶ ἐκκλησιαὶ παρεχωρήθησαν εἰς τὸν δῆμον Ἀθηναίων καὶ ἡ διοικήσις τῆς περιουσίας αὐτῶν ἀνετέθη εἰς τὰ κατὰ τὸν νόμον τοῦ 33, ἄρθρ. 144, ἐκκλησιαστικὰ συμβόλια. Διὰ δὲ τοῦ Β. Δ. τῆς 8 Ἰουνίου 56 διηρέθη τὸ κράτος εἰς ἐνορίας, ἐρισθέντος ἐν ἄρθρ. Β' ὅτι προκειμένης συγχωνεύσεως ἐνοριῶν ἀπαιτεῖται ἡ συναίνεσις τῆς δημοτικῆς καὶ τῆς ἐκκλ. ἀρχῆς.

Δὲν ἐπιθυμῶ νὰ ἐπαναλάβω οὐδὲ ἤδη ἀνέγραφα (αὐτ.) λεπτομερῶς λόγους, ἔνεκα τῶν ὁποίων ἐπιβάλλεται ὡς κανονικὴ ἢ σύμπραξις τοῦ λαοῦ ἐν τῷ διορισμῷ τῶν κληρικῶν.

Οἱ ἱεροφάλται, εἰς οὐδὲ συνεχωνεῦθησαν οἱ προγενέστεροι ἀναγνώσται, κατὰ θεωρίαν, ἀντιπροσωπευομένην ἐπαρκῶς ἐν τῇ ἐπιστήμῃ, προήλθον ἐκ τῶν διακόνων.

Εἰς τοὺς ἐκκλ. κανόνας τοῦ τρίτου αἰῶνος, τοὺς φερομένους ἐπ' ὀνόματι τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, περιέχεται ἡ διάταξις — κεφ. 19—: «Ἰάκωβος εἶπεν ἀναγνώστης καθιστανέσθω πρῶτον δοκιμῇ δεδοκιμασμένος, μὴ γλωσσοκόπος, μὴ μέθυσις, μὴ γελωτολόγος, εὐτροπος, εὐπειθής, εὐγνώμων, ἐν ταῖς Κυριακαῖς συνόδοις πρῶτος σύνδρομος, εὐήκοος, διηγητικός, εἰδὼς ὅτι εὐαγγελιστοῦ τόπον ἐργάζεται· ὁ γὰρ ἐμπιπλὼν ὧτα μὴ νοοῦντος ἔγγραφος λογισθήσεται παρὰ τῷ Θεῷ».

Προτάσσεται δ' ἐνταῦθα ὁ ἀναγνώστης τοῦ διακόνου. Ὁ Κυπριανὸς δὲ (ἐπιστ. 39, 5) ἀναφέρει ὅτι ἐνίοις ἀναγνώσταις θέλει χειροτονῆσαι εἰς πρεσβυτέρους χωρὶς δηλαδὴ τὴν μεσολαβήσῃ ἢ εἰς διάκονον χειροτονία.

Ἄλλ' ἀφοῦ, ὡς γνωστὸν, ὁ λαὸς ἐκλέγει τὸν ἱερέα (τοῦ 1) καὶ τὸν διάκονόν του, πῶς εἶνε δυνατόν νὰ μὴ ἐκλέγῃ τὸν ψάλτην του, ἰὸν κατ' ἐξοχίαν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ ἐν τῷ αἰνεῖν τὸν Δημιουργόν;

Συμφωνητὰ πρὸς τὸ δικαίωμα τοῦτο τοῦ λαοῦ εἶνε ἡ ἐκ παραδόσεως τάξις τῆς Μ. Ἐκκλησίας. Ἐκεῖ ὁ λαὸς ἐκλέγει τοὺς ἐπιτρόπους τῶν ναῶν, τοῦ Ἀρχιερέως ὀρίζοντος τῆς ἐκλογῆς τὸν χρόνον, κυροῦντος δὲ καὶ ἀναγνωρίζοντος τοὺς ἐκλεγμένους. Οἱ ἐπίτροποι, ὡς ἐντολοδόχοι τοῦ ἐπισκόπου, διαχειρίζονται τὴν ἐκκλ. περιουσίαν, διὰ τοῦτο δὲ καὶ εἰς τὸν Ἀρχιερέα ἐρχόμενον παραδίδουσι τὰς κλεῖδας καὶ τοὺς λογαριασμοὺς τῆς ἐκκλησίας πρὸς ἐξέλεξιν. Οἱ ἴδιοι διορίζουσι τοὺς ψάλτας καὶ νεωκόρους, γνῶσι καὶ ἐγκρίσει τοῦ Ἐπισκόπου, ἔχοντες πάντοτε τὸ veto.

Πρέπει δὲ νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ἡ τάξις αὕτη ἐπεκράτει καὶ ἐν Ἑλλάδι πρὸ τῆς ἀνεξαρτησίας, ἀφ' ἧς διὰ τῆς νεωτέρας νομοθεσίας ἀφῆρηθη ἡ διοικήσις τῆς ἐκκλ. περιουσίας ἀπὸ τῶν ἐπισκόπων.

Τὸ πνεῦμα τῆς ἀποφάσεως καὶ ἡ ἐρμηνεία ταύτης ἐν τῇ ἐγκυκλίῳ τοῦ κ. Εἰσαγγελέως ἀποκλείουσι οἰανδήποτε σύμπραξιν τοῦ λαοῦ.

Ἀποβαίνει ἐντεῦθεν ἡ κρίσις τῆς ἀνωτάτης δικαστικῆς ἀρχῆς de jure canonico ἀστήρικτος καὶ de facto ἀνεφάρμοτος. Ὁ Εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐπιλέγει ἐν τῇ ἐγκυκλίῳ τοῦ ὅτι οἱ εἰσαγγελεῖς τοῦ Κράτους πρέπει νὰ ἐφαρμόσουν τὸ ἄρθρ. 20 τοῦ διατάγματος τῆς 23 Ἰουλίου 1833, κατὰ τὸ ὅποιον «ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἐξουσία, καθ' ὅσον δὲν ὑπερβαίνει τὰ ὅρια τῶν καθηκόντων τῆς, ἔχει δικαίωμα εἰς τὴν ὑπεράσπισιν τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας, καὶ ἐπομένως ὀφείλει ἀποδεῖχθῆναι, ὅτι προσεβλήθησαν τὰ δίκαιά τῆς, νὰ τὴν προστα-

τεύουν καὶ νὰ τὴν ὑποστηρίζουν κατ' αἰτησίν τῆς».

Ἄλλὰ τὸ διάταγμα τοῦ 1833 εἶνε πρὸ πολλοῦ καταργημένον. Κατήργησεν αὐτὸ τὸ Σύνταγμα τοῦ 44 καὶ ὁ καταστατικὸς περὶ τῆς ἱερέας συνόδου νόμος τοῦ 52, ὁ καὶ ἐν ἀκροτελευτῇ ἄρθρον ὀρίσας ὅτι πᾶσα προεκδομένη διάταξις ἀκυροῦται. Τοῦτο ὅμως δὲν ἔχει κατ' οὐσίαν σημασίαν, διότι τὸ καταργηθὲν ἄρθρον περιελάμβανεν ὡς ΚΑ' ἐδάφιον εἰς τὸν ρηθέντα τοῦ 52 νόμον.

Νομίζομεν ὅμως ὅτι τὸ ἐδ. ΚΑ' τοῦ νόμου τοῦ 52 δέον νὰ ἐφαρμοσθῇ κατὰ τῆς ἐκκλ. ἀρχῆς, ἐφ' ὅσον ἡ Ἐκκλησία ἤθελεν ἐπιμείνει πρὸς ὀλοσχερῆ τῆς ἀποφάσεως τῆς ὀλομελείας ἐπιπράττειν. Δέον δηλ. νὰ περιορισθῇ αὕτη ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς. Διὸ ὑπέρβασιν τῶν ὁρίων ταύτης ἀποτελεῖ ὁ ἀνευ τῆς προτάσεως καὶ τῆς συναίνεσεως τοῦ λαοῦ διορισμὸς τῶν ἐκκλ. ὑπαλλήλων. Τὰ ἐκκλ. συμβόλια δικαιοῦνται νὰ ἀρνηθῶσιν οἰανδήποτε ἀντιμισθίαν εἰς τοὺς ἀνευ τῆς συμπράξεως αὐτῶν διοριζομένους ψάλτας, νὰ ἐπικαλεσθῶσι δὲ τὸ ἐδάφ. ΚΒ' τοῦ νόμου τοῦ 52, νὰ ἐπικαλεσθῶσι δηλ. τὴν ὑπεράσπισιν τῆς πολιτικῆς ἀρχῆς κατὰ τῶν ὑπερβάσεων τῆς ἐκκλησιαστικῆς.

Ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία, παρούσα μάλιστα, ἔχει καθήκον νὰ ἐπιληφθῇ τοῦ νομοθετικοῦ κανονισμοῦ τοῦ ἀντικειμένου, ἵνα προληφθῶσιν ἐνδεχόμεναι συγκρούσεις. Ὁ Ἄρειος Πάγος λύει ἴσως πολιτικῶς τὸ ζήτημα. Ἡ νομολογία του ἐκφράζει μᾶλλον τὴν ἦν κρίνει τὸ ἀνώτατον δικαστήριον ἐν τῷ μέλλοντι ὀρθοτέρα ἴσιν (de lege ferenda) διότι ὡς ἐκ τῶν μικρῶν ἐν τῇ ἀποφάσει παρερμηνειῶν, ἂς καταδειξαμεν, προτιμότερον νὰ μὴ χαρακτηρίσῃ τις τὴν κρίσιν ταύτην ὡς συνήθη (de lege lata) ἀπόφασιν. Παρουσιάζεται ἐν τῷ ζητήματι μᾶλλον ὡς collegium juridicum εἰς τοὺς ὅλους τοῦ ἐπισκόπου ἢ ἐθελίας διοριζομένους παρέχει τὸ ἀνώτατον δικαστήριον νομικὴν βᾶσιν πρὸς ἀγωγὴν, ἐὰν ἀρνηθῶσι τὴν πληρωμὴν οἱ ἐπίτροποι ἀμφιβάλλοντες ὅμως ἂν ἦνε δυνατόν νὰ ὑπάρξῃ Πολιτεία, ἧτις ἤθελεν ἀνεχθῆ τὴν σωρηθῶν φυλάκισιν τῶν ἐκκλ. συμβόλων, καθ' ἣν στιγμὴν οὕτοι ἤθελον ἀμυθῆ ἐντὸς τῶν ὑποδεικνυμένων ὁρίων ὑπὲρ τῶν δικαιωμάτων τοῦ λαοῦ.

Τὰς βραχείας ταύτας παρατηρήσεις ἐθεωρήσαμεν ἀναγκαίας πρὸς διαφώτισιν τοῦ ζητήματος καὶ ἵνα μὴ ἀποτραπῆ τοῦτο ἀπὸ τῆς κανονικῆς καὶ εὐθελίας λύσεως.

Δημῆτριος Α. Πετρακάκος
Υφηγητὴς τοῦ Ἐκκλ. Δικαίου

Ἐνώπιον

τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν

Ἀγωγή

Τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἀντιπροσωπευομένης ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ αὐτῆς Στεφάνου Στρέιτ, κατοικοῦ Ἀθηνῶν,

Κατὰ

Τῶν 1) Κ. Λαζαρίδου, κατοικοῦ Ἀθηνῶν καὶ ἤδη ἀγνώστου διαμονῆς, 2) Α. Κοντοζουδάκη, 3) Παντελῆ Δράκαρη, 4) Γεωργίου Β. Σουρλή, κατοικοῦ Ἀθηνῶν, καὶ 5) Β. Κ. Σουρλή, κατοικοῦ Πειραιῶς.

Ὁ Α. Κοντοζουδάκης ἐξέδοτο ἐν Πειραιεῖ τὴν ἀπὸ 10 Αὐγούστου 1908 ἐκ δραχμῶν τεσσάρων χιλιάδων ἑξακοσίων ἀριθ. 4600 συναλλαγματικῆν, πληρωτέαν ἐν Ἀθήναις μετὰ μῆνας πέντε ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς εἰς τὴν ἰδίαν του διαταγὴν καὶ εἰς βάρος τοῦ Κ. Λαζαρίδου, ἀπεδεξάμενος αὐτὴν ἐν Ἀθήναις.

Ἡ κυριότης τῆς συντακτικῆς ταύτης μετεβίβασθη διὰ τῆς ὀπισθογραφῆσεως τῶν Α. Κοντοζουδάκη τὴν 15 Αὐγούστου 1908, Παντελῆ Δράκαρη τὴν 12 Ὀκτωβρίου 1908, καὶ Β. Κ. Σουρλή τὴν 13 Ὀκτωβρίου 1908, εἰς διαταγὴν τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς, μὴ πληρωθείσης δὲ κατὰ τὴν λήξιν τῆς συνετάχθη τὸ κατὰ Νόμον ἐπὶ μὴ πληρωμῇ διαμαρτυρικόν.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸν νόμον οἱ ὑπογράφαντες τὴν ἐν λόγω συντακτικὴν εἰσὶν ἀλλήλογύως ὑπόχροιοι εἰς τὴν πληρωμὴν τῆς καὶ διὰ προσωπικῆς κρατήσεως καθ' ὃ ἔμποροι

Διὰ ταῦτα,

Καλοῦντες τοὺς ἐναγομένους νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐμπροσθέντος ἐνώπιον τοῦ ἀνωτέρου δικαστηρίου πρὸς συζήτησιν,

Ἐξαιτούμεθα,

Νὰ καταδικασθῶσιν οὗτοι ἀλληλεγγύως νὰ πληρώσωσιν εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς δραχ. 4,600 διὰ κεφάλαιον τῆς ἐν λόγω συντακτικῆς μετὰ τοῦ νομίμου τόκου ὑπερημερίας ἀπὸ τῆς 12 Ἰανουαρίου 1909 ἡμέρας τῆς διαμαρτυρήσεως μέχρις ἐξοφλήσεως. Νὰ ἀπαγγελθῇ κατὰ τῶν ἐναγομένων προσωπικῇ κράττει.

Νὰ κηρυχθῇ προσωρινῶς ἐκτελεσθῇ ἡ ἐκδοθησομένη ἀπόφασις. Καὶ

Νὰ καταδικασθῶσιν οἱ ἀντίδικοι εἰς τὰ τῆς δίκης ἐξόδα καὶ τέλη

Ἀρμόδιος δικαστικὸς κλητῆρ ἐπίδοτω νομίμως τὴν παρούσαν πρὸς ἕνα ἕκαστον τῶν ἐναγομένων μετ' ἀντιγράφου τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1330 διαμαρτυρικοῦ τοῦ συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Ἀριστοφάνους Μητσοπούλου καὶ πρὸς τὸν κ. εἰσαγγελέα τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν διὰ τὸν ἀγνώστου διαμονῆς Κ. Λαζαρίδην.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Ἰανουαρίου 1909.

Ὁ Ὑποδιοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς
Ἰω. Εὐταξίας.

Περὶ λήψεως

Τῆς ὑπ' ἀριθ. 788 ε. ἑ. ἀποφάσεως τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν ἐκδοθείσης ἐπὶ τῆς μεταξὺ Νικολάου Σ. Τζώρτζου ἢ Ζωρζοῦ κατοικοῦ Πειραιῶς καὶ τῆς Καλλιόπης Ν. Τζώρτζου ἢ Ζωρζοῦ τὸ γένος Ἰωάννου Μπαίκα κατοικοῦ ἐπίσης Πειραιῶς περὶ διαζυγίου δίκης ἐγεγέρθεισας συνεπεία τῆς ἀπὸ 1 Αὐγούστου 1908 ἀγωγῆς τοῦ Νικολάου Τζώρτζου.

Διὰ ταῦτα

Δικάζον ἐρήμην τῆς ἐναγομένης Δέχεται τὴν κατ' αὐτῆς ὑπὸ κρίσιν ἀγωγὴν τοῦ ἐνάγοντος.

Κηρύσσει διαλελυμένον τὸν μεταξὺ τοῦ ἐνάγοντος καὶ τῆς ἐναγομένης συζύγου του ὑφιστάμενον νόμιμον γάμον, καὶ συμφιλιεῖ τὴν μεταξὺ αὐτῶν δικαστικὴν δαπάνην ὡς καὶ τὰ τέλη.

Ἐκρίθη, ἀπεφασίσθη καὶ ἐδημοσιεύθη.
Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Φεβρουαρίου 1909

Ὁ Προεδρεύων
Α. Λυγδόπουλος
Ὁ Ὑπογραμματεὺς
Ι. Παπαδημακόπουλος

Ἀκριβὴς περίληψις
Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Φεβρουαρίου 1909

Ὁ πληρεξούσιος δικηγόρος τοῦ Νικολάου Σπυρ. Τζώρτζου ἢ Ζωρζοῦ
Γουλιέλμος Α. Τόμαν

Ἀποδεικτικόν

Ἐν Ἀθήναις τὴν δεκάτην Φεβρουαρίου 1909 χιλιοστοῦ ἐνακοσιοστοῦ ἐνάτου ἔτους ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 10 π. μ. ὁ ὑποφαινόμενος Γ. Μερκούρης κλητῆρ τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν τῇ ἐγγράφῳ παραγγελίᾳ τοῦ δικηγόρου Κ. Ε. Σταυροπούλου πληρεξουσίου τοῦ Μιχαῆλ Ἰωαννίδου κατοικοῦ Ἀθηνῶν, ἐπέδωκα πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν διὰ τὸν Μιχαῆλ Γαβαλᾶν κάτοικον Πειραιῶς καὶ ἤδη ἀγνώστου διαμονῆς τὸ ἀπὸ 3 Φεβρουαρίου 1909 κατασχετήριον δι' οὗ δυνάμει τῆς ἀπὸ 10 Νοεμβρίου 1905 ληξιπροθέσμου συναλλαγματικῆς κατέχει συντηρητικῆς εἰς χεῖρας τῆς ἐν Ἀθήναις ἐδρευούσης ἀνωμόμου ασφαλιστικῆς Ἑταιρίας ἢ Ἐθνικῆς, δραχμᾶς δύο χιλιάδας 2,000 τὰς ὅποιας ὀφείλει νὰ πληρώσῃ ἢ μέλλει νὰ πληρώσῃ πρὸς τὸν Μιχαῆλ Γαβαλᾶν λόγῳ ασφαλιστικῆς ἀποζημιώσεως ἢ ἄλλης οἰᾶς δῆποτε αἰτίας καὶ παραγγέλλει ταύτην νὰ κρατήσῃ τὸ κατασχεθὲν ποσὸν εἰς χεῖράς τῆς μέχρις οὗ τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον ἀποφασίσαι. Καὶ εἰς ἐνδειξίν.

Ὁ λαβὼν Ἀντεισαγγελεὺς
Κ. Δ. Ροῦζος
Ὁ κλητῆρ
Γ. Μερκούρης

Ἀποδεικτικόν

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν εἰκοστὴν ἕκτην (26ην) Φεβρουαρίου τοῦ 1909 ἑντάτου ἔτους ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 3ην μ. μ. ὁ ὑποφαινόμενος δικαστικὸς κλητῆρ τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν Κωνστ. Στεργίου τῇ ἐγγράφῳ παραγγελίᾳ τοῦ κ. Νικολ. Κομμοτσπούλου, πληρεξουσίου δικηγόρου τῆς ἐναγομένης ἐν Πειραιεῖ ἐδρευούσης ἡμερομηνίου ἐμπορικῆς ἐταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κ. Δ. Μπέμπης καὶ Ὑἱοί» ἐκπροσωπούμενης ὑπὸ τῶν Δημητρίου καὶ Περικλέους Μπέμπη, κατοίκων Ἀθηνῶν, μετέδωκα καὶ ἐπέδωκα πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν διὰ τὸν ἀγνώστου διαμονῆς ἐναγόμενον Λυκοῦργον Κυριακόπουλον, ἀκριβὲς ἀντίγραφον ἐξ ἀπογράφου ἐκτελεστοῦ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 10,034 τοῦ 1908 ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν, μετὰ τὴν παρὰ πόδας αὐτῆς ἐπιταγὴν ἔχουσαν οὕτω:

«Ὅτι ἀκριβὲς ἀντίγραφον ἐξ ἀπογράφου ἐκτελεστοῦ, ὅπερ ὁ ἀρμόδιος δικαστ. κλητῆρ παραγγέλλεται νὰ ἐπιδώσῃ πρὸς τοὺς ἐναγομένους Γεώργ. Παυλάκην καὶ Ἰω. Παυλάκην, κατοίκους Πειραιῶς ἀφοστέρους καὶ πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν διὰ τὸν ἀγνώστου διαμονῆς ἐναγόμενον Λυκοῦργον Κυριακόπουλον, ἐπιτασσομένους πάντας νὰ μοῖ πληρώσωσιν ἀλληλεγγύως καὶ εἰς ὀλοκλήρον ἕκαστος 1) τὸ κεφάλαιον ἐκ δραχμῶν τριάκοντα ἐπτὰ χιλιάδων πεντακοσίων ὀδώδεκα καὶ 45)οο (37512 καὶ 45)οο, 2) τοὺς τόκους αὐτῶν πρὸς 9 ο)ο ἐτησίως ἀπὸ 21 Δεκεμβρίου 1907 μέχρις ἐξοφλήσεως, 3) τὰ ἐξόδα ἐκ δραχμῶν πενήντα καὶ πέντε (55), τὰ τέλη ἐκ δραχμῶν δέκα ἐξ (16) σὺν τῇ συμπληρώσει αὐτῶν, 4) Διὰ τὸ ἀπόγραφον, τρία ἀντίγραφα, ἐπιταγὰς, ἐπίδοσεις, πορείας κλητῆρος καὶ δημοσιεύσεις δραχμᾶς ἑκατὸν δέκα ἐξ (116) καὶ

ταύτας ἐντόκως 9 ο)ο ἐτησίως ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως ταύτης ἄχρις ἐξοφλήσεως μετὰ πᾶσαν ἐπιφύλαξιν τῶν δικαιωμάτων μου καὶ ἰδίᾳ τῶν ἐνδίκων μέσων. Ἄλλως κλπ. Δημοσιευομένης τῆς παρούσης διὰ τίνος τῶν ἐνταῦθα ἐκδομένων ἡμερησίων. Ἀθήναι τῇ 23 Φεβρουαρίου 1909. Καὶ εἰς ἐνδειξίν.

Ὁ τῆς ἐναγομένης ἐταιρίας «Κ. Δ. Μπέμπης καὶ Ὑἱοί» πληρεξούσιος δικηγόρος

Ν. Κομμοτσπούλος.
Ὁ λαβὼν Εἰσαγγελεὺς
Α. Σπηλιᾶδης
Ὁ Δικ. Κλητῆρ
Κ. Στεργίου

Ἀποδεικτικόν

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν εἰκοστὴν δευτέραν (22) Ἰανουαρίου τοῦ 1909 ἐνάτου ἔτους, ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 4 μ. μ. ὁ ὑποφαινόμενος Κωνστ. Δ. Χρηστόπουλος, δικαστ. κλητῆρ τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν τῇ ἐγγράφῳ παραγγελίᾳ τῶν Δικηγόρων Χρήστου καὶ Γεωργίου Χρυσανθακοπούλων, πληρεξουσίων τοῦ κατασθέντος Γεωργίου Α. Παναγᾶκου, μετέδωκα καὶ ἐπέδωκα πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν διὰ τὸν ὀφειλέτην Ἰωάννην Κύπριον. Ταμίαν Μεγάρων, κάτοικον πρῶην Ἀθηνῶν διαμένοντα ὡς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας του ἐν Μεγάροις καὶ ἤδη ἀγνώστου διαμονῆς, τὸ ἀπὸ 15 Ἰανουαρίου 1909 κατασχετήριον κατ' αὐτοῦ κοινοποιούμενον καὶ πρὸς τοὺς τρίτους: 1) Κεντρικὸν Ταμίαν Κλ. Καλογέροντ καὶ 2) Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ὡς ἀντιπρόσωπον τοῦ Δημοσίου ἐδρευόντα ἐν Ἀθήναις, δι' οὗ δυνάμει τῶν ἀπὸ 28 καὶ 29 Αὐγούστου 1906 δύο συναλλαγματικῶν ἐκ δραμῶν ἐν ὅλῳ 3,000 καὶ πρὸς ἀσφάλειαν τῆς ἄνω ἀπαιτήσεως τοῦ τόκου καὶ ἐξόδων κατὰσχει εἰς χεῖρας τῶν ἄνω τρίτων συντηρητικῆς δρ. 4,000 ἂς ὀφειλέτης του οἰς τὴν δημοσίαν Ταμίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ἔχει καταθέσῃ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον δρ. 4,000 ὡς ἐγγυήσιν τῆς διαχειρίσεως του καὶ θὰ δικαιωθῇ ν' ἀναλάβῃ ταύτας εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἤθελε διαταγῆ ἢ ἀπόδοσις τούτων μετὰ τὴν γενομένην ἐκκαθάρισιν καὶ καθ' ἣν περιπτώσιν ἢ διαχειρίσει του ὡς ὑπολόγου ἤθελε κρηθῆ παρὰ τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου καθάρᾳ καὶ προσκαλεῖ αὐτοὺς ὅπως φυλάττωσι εἰς χεῖρας τῶν τῶ ποσὸν τοῦτο ἄχρις οὗ τὸ ἀρμόδιον Δικαστήριον ἀποφανθῇ περὶ τούτου ὀριστικῶς. — Ἐπὶ δὲ πρὸς τοὺς τρίτους ὅτι θέλει ἐγείρει ἐν καιρῷ τὴν δέουσαν περὶ κύρους κατασχέσεως καὶ ἀπαιτήσεως κυρίαν ἀγωγὴν ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Δικαστηρίου καὶ εἰς ἐνδειξίν.

Ὁ λαβὼν Εἰσαγγελεὺς
Κωνστ. Ροῦζος
Ὁ Δικ. Κλητῆρ
Κ. Δ. Χρηστόπουλος
Ὅτι ἀκριβὲς ἀντίγραφον.
Ἐν Ἀθήναις 20 Φεβρουαρίου 1909
Οἱ Πληρεξούσιοι Δικηγόροι
Κ. Δούνης
Χ. Χ. Χρυσανθακόπουλος

Ἀποδεικτικόν

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν εἰκοστὴν δευτέραν Ἰανουαρίου τοῦ 1909 ἐνεακοσιοστοῦ ἐνάτου ἔτους ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 4 μ. μ. ὁ ὑποφαινόμενος Κων. Δ. Χρηστόπουλος δικαστικὸς κλητῆρ τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν, τῇ ἐγγράφῳ παραγγελίᾳ τῶν Δικηγόρων κ. κ. Χρ. καὶ Γεωργ. Χρυσανθακοπούλων πληρεξουσίων τοῦ ἐνάγοντος Γεωργ. Παναγᾶκου κατοικοῦ Ἀθηνῶν, μετέδωκα καὶ ἐπέδωκα πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν, διὰ τὸν ἀγνώστου διαμονῆς Ἰωάννην Κύπριον ταμίαν Μεγάρων κάτοικον πρῶην Ἀθηνῶν καὶ ὡς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας του ἐν Μεγάροις τὴν ἀπὸ 22 Ἰανουαρίου 1909 ἀγωγὴν κατ' αὐτοῦ, γνωστοποιουμένην καὶ πρὸς τοὺς τρίτους κ. κ. Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ὡς ἀντιπρόσωπον τοῦ Δημοσίου καὶ κεντρικὸν ταμίαν κατοικοεδρευόντα ἐν Ἀθήναις, ἀπευθυνομένην ἐνώπιον τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν, δι' ἧς καὶ μετὰ τὴν ἐπιφύλαξιν παντὸς ἐν γένει δικαιώματος του καλεῖ τὸν ἀντίδικον ἐμπροσθέντος καὶ ἐξαιτεῖται ν' ἀναγνωρισθῇ ἡ κυρία ἀπαιτήσις του, νὰ ὑποχρεωθῇ ὁ ἐναγόμενος νὰ τῷ πληρώσῃ δραχ. τρεῖς χιλιάδας (3.000) ἐντόκως 9 ο)ο ἐτησίως ἀπὸ τῆς ἀγωγῆς ἄχρις ἐξοφλήσεως. Ν' ἀπαγγελθῇ κατὰ τοῦ ἐναγομένου προσωπικῇ κράττει πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἐκδοθησομένης ἀποφάσεως ἧτις νὰ κηρυχθῇ προσωρινῶς ἐκτελεσθῇ, νὰ ἐπικυρωθῇ ἢ εἰς χεῖρας τῶν ἄνω τρίτων ἐπιβληθεῖσα συντηρητικὴ κατὰσχει ἐπὶ τῶν ἐν τῇ ἀγωγῇ ἀναφερομένων δραχ. 4 χιλιάδων. Νὰ ὑποχρεωθῶσιν οἱ τρίτοι οὗτοι καὶ διὰ προσωπικῆς τῶν κρατήσεως καὶ τῷ πληρώσωσι τὰς εἰς χεῖρας τῶν κατασχεθείσας ἄνω δραχ. 4000 ἢ ὅσαι ὀλιγώτεροι ἀρκοῦσι πρὸς ἐξοφλήσιν τῆς κατὰ τοῦ ἀντιδίκου του ἀπαιτήσεως μετὰ τῶν τόκων τῶν καὶ ἐξόδων ἄχρις ἐξοφλήσεως, καὶ νὰ καταδικασθῇ ὁ ἐναγόμενος εἰς τὰ ἐξ